

1972 மார்ச் 6]

(5) 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீதான பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் கோடை காலத்திலே வருகின்ற தென்றலென மக்கள் வரவேற்கின்ற நிலையிலே நானும் இதனை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு காலியத்தின் நயமும், ஒரு களிதையினுடைய இனிமையும் பொருந்தியதாக இருக்கிறதென்று பாராட்டுகிறேன். இதைப் பற்றிக் கூற வேண்டுமானால் இது ஒரு முள்ளில்லாத ரோஜா. முள்ளில்லாத ரோஜா என்றால் அதிலே முள் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த முள், வரி என்று சொல்லப்படுகிற முள், செடியினுடைய பகுதியில் இருக்கிறது. செடியை மேய வருகின்ற ஆடுகளுக்குத்தான் அதனால் தொந்தரவு, அதேபோன்று அதனால் பணக்காரர்களுக்குத்தான் தொந்தரவு தவிர, சன்னி போல் அதைப் பறிக்க வருகிற ஏழை மக்களுக்குத் தொந்தரவு தராது என்ற காரணத்தினால் சலிதைப் பாணியிலே பார்க்கிற போது இது ஒரு முள்ளில்லாத ரோஜா என்று கூறுவதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

எப்படி பால் பொங்கினால் விட்டுக்கு நல்லதோ அதேபோன்று பட்ஷெட் பொங்கினால் நாட்டுக்கு நல்லது என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிந்திருக்கிற பட்ஷெட். மூலமாக நாம் உணர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எப்படிப் பால் பொங்குவது விட்டுக்கு நல்ல சஞ்ஜமாக இருக்கிறதோ அதைப் போன்றுதான் பட்ஷெட்டிலேயும் ஏறத்தாழ இரண்டரைக் கோடி பொங்கி உபரியாக இருக்கிறது என்ற நிலையிலே நான் இதனை வரவேற்கவும் பாராட்டவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே தமிழகமானது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலமும் இல்லாத அளவுக்கு முதன்மையாக எல்லைப் பாதுகாப்பில் நம்முடைய தமிழகமானது இருக்கிறது. அதைப் போன்று தேசப் பாதுகாப்பு நிதிக்காக நிகி திரட்டுவதிலும் முதன்மையாக இருக்கிறது என்பது நாம் அறிந்தது. இந்த நாடும் அறிந்திருக்கிறது. செல்லையிலே போர்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 6]

புரிந்த நம்முடைய தமிழ் நாட்டு மறவர்கள், வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டில் விளையாடும் தோள்கள் எங்கள் வீரத் தோள்கள் என்று வீரத்தோடு போர் புரிந்து தாயகத்தைக் காக்கவும் சுதந்திர பங்களா தேசத்தை அடையவும் நம்முடைய தமிழகத்திற்குப் பெரிய பங்கு உண்டு என்று எடுத்துக் காட்டினார்களோ அதைப் போல் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி திரட்டுவதிலும் நமக்குப் பெரிய பொறுப்பு உண்டு என்று கருதித் தான் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்து இருந்தார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலமும் இல்லாத அளவுக்கு அதிகமான தொகை தருவதாக அறிவித்திருந்தார்கள். பத்து கோடி ரூபாய் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது 3 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய், வரையிலும் திரட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதிலே நாம் எல்லாம் பெருமைப்படுகிறோம்.

ஆனால் அதே நேரத்திலே மக்களிடத்திலே இருக்கிற குறைபாடுகளைச் சொல்ல இந்த நேரத்திலே நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி வசூலிப்பதிலே நெருக்கடி நிலைமைகள் ஏற்படுவதை அரசு அறியும்; மக்களும் அறிந்து இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு வரியிலே 25 விழுக்காடு தேசப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு வசூலிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல வசூலிப்பதை ஒரு சாதாரண நோட்டுப் புத்தகத்திலே மணியக்காரர் குறித்து கொள்கிற நிலைமை இருப்பதால் அந்தக் கணக்குகள் எல்லாம் சரியான முறையிலே அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேருகிறதா என்ற கவலை மக்களிடம் இருக்கிறது. இந்த வசூலை இந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொள்வதோடு விவசாயிகளுக்கும் வணிகர்களுக்கும் ஏற்படுகிற தொல்லைகளை நிறுத்தலாம். இவ்வளவு அதிகமான தொகை திரட்டிக் கொடுப்பதே நமக்குப் பெருமை, நாட்டிலே நமக்குப் பாதுகாப்பு பற்றி இருக்கிற உணர்ச்சியை யாரும் சந்தேகிக்க முடியாது. மக்களுடைய அல்லல்கள், நிதிநிலைமைகள், பொருளாதார நிலைமைகள் அவர்களுடைய துன்பங்கள் இவற்றை யெல்லாம் அறிந்து இந்த நிதி திரட்டுவதை இந்த அளவிலே நிறுத்த வேண்டும், அதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972. மார்ச் 6]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

அது மட்டுமல்ல, இந்த பட்ஜெட்டிலே கூறப்பட்டிருக்கிற நல்ல கருத்துக்கள், இந்திய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பரவலாகப் பேசுகிறார்களே, இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கு சிறந்த வழியை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். எப்படிச் கன்னியாகுமரியிலிருந்து இமயமலை வரை ஒரே நாடாக இருக்கிறதோ அதேபோன்று கங்கை-காவிரி இணைப்பு மூலம் ஒரே நாடாக இருப்பதற்கு சிறந்த அம்சமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்துக்களைக் கூறிவிருக்கும் அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த நதிகளை இணைப்பதன் மூலம் சோமசீலா நதியின் தண்ணீர் சென்னைக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே மட்டுமல்ல, ஒருவர் கன்னியாகுமரியிலிருந்து கடல் வழியாக அல்ல, நதி வழியாக கங்கைக்குச் செல்லக்கூடிய போக்குவரத்து வசதி ஏற்பட்டு நாட்டிலே வளமும் வசதியும் பெருகும் என்ற அடிப்படையிலே அதற்கான நடவடிக்கைகளைத் தமிழகத்திலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம முன்னேற்றத்தைப் பற்றி விரிவாகக் கூறப்படுகிறது. கிராமங்கள் இந்த நாட்டிலுடைய இதயங்கள் போன்றவை. இதயங்களிலே ரத்த ஓட்டம் சரியாக இருந்தால்தான் நாடு என்ற மனிதனின் உடல் நல்ல முறையிலே இருக்க முடியும். கிராம முன்னேற்றம், சாலை வசதிகள், குடிநீர் வசதிகள், சாக்கடை வசதிகள் இவற்றிற் கெல்லாம் 300 கோடி ரூபாய் ஆகுமே என்றாலும் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டாலும் நம்முடைய தைரிய முள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான வழியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். என்ன பாடுபட்டாவது இந்த இதயங்களை நல்ல முறையிலே ஓட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் வாகன வரியை அதிகப்படுத்தி கிராம முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்களுடைய முன்னேற்றம் கிராம முன்னேற்றத்திலேதான் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த நேரத்திலே ஒரே ஒரு வரியைப் பற்றி மட்டும் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. விவசாயிகள் செலுத்துகிற லோக்கல் செஸ் (சர் சார்ஜ்) வரியை ஒரு ரூபாய் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுபவர்கள்.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 6]

ஏழை விவசாயிகள் ஏற்கனவே தொல்லிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் இந்த வரியைப் போடாமல் வாகன வரி என்ற அளவிலே மோட்டார் மன்னர்கள், ஆலையதிபர்கள், குதினைப் பந்தயங்கள் இவற்றிற்கு வரியைப் போட்டு இந்த வரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். லோக்கல் செல் வரி அதிகரிப்பை விவசாயிகள் தலையில் சுமத்தாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது பாவலாகப் பேசப்படுவது நாட்டிலே தொழிலாளர்களுடைய ஆர்ப்பாட்டங்கள். போராட்டங்கள் இவற்றைப் பற்றித்தான். நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு— எப்படி மனிதன் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு அவயமும் வேலை செய்தால்தான் உடல் சரியான முறையிலே இயங்குகிறதோ—அதே போன்று நாட்டினுடைய அங்கமாக இருக்கிற தொழிலாளர் மக்களும் முதலாளிகளும் இரண்டுக்கும் இடையிலே இருக்கிற மக்களும் சரியாக இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய அக்கறை பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், முதலாளிகள் அவர்களுடைய வசதிகள் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். இரண்டுக்கும் இடையிலே மக்கள் இதனாலே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே முதலாளிக்கு வேண்டிய நிபந்தனை வசதிகளைக் கொடுத்து, தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஊதியத்தைக் கிடைக்கச் செய்து இரண்டும் எக சக்தியாக இருந்து நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்குக் குந்தகம் விளையாத அளவிலே அவர்களும் தங்களுடைய போராட்டங்களை நடத்த வேண்டுமென்று உணர வேண்டியிருக்கிறது. யாரோ சிலருடைய அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக அவர்கள் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, மாணவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நாட்டிலே குழப்பம் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கை கவனிக்கப்பட வேண்டியதுதான்.

தொழிலாளர்க ளெல்லாம் எக சக்தியாக இருக்க வேண்டும். அவர்சனின் சக்தி புலியின் சக்தியாக ஒன்றுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் இரண்டுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது. ஆனால் அந்தச் சக்தியை அவர்கள் பயன்படுத்தும் முறை புலியின்

1972 மார்ச் 6] [திரு. கே. எ. வகாப்]

சக்தியாகயிருந்தாலும் பசுவைப் போல் பால் கொடுத்துப் பாதுகாக்கும் முறையிலே தங்கள் சக்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று தொழிலாளப் பெருங்குடி மக்களை நான் இந்த நேரத்திலே இந்த அவையின் மூலமாகவும் சபாநாயகரவர்கள் மூலமாகவும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்டின் அக்கறையிலே அவர்களுக்கும் அக்கறையிருக்க வேண்டும் என்றாலும் எங்கள் கோரிக்கைகளிலே ஒருசில கோரிக்கைகள் வெற்றி பெற்றாலும் அதையும் தங்களுடைய வெற்றியாகக் கருதிப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டு நாட்டின் உற்பத்தியிலே அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று என்னுடைய வேண்டுகோளை விடுத்துக்கொள்கின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த அரசு ஏழை எளியவர்கள், பஞ்சைப் பாரிகளுக்கு, நாட்டிலே ஒடுக்கி அடக்கப்பட்ட பின்தங்கியவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் மிகவும் ஆதரவு தருகின்ற அரசு என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அரிசனங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, பின்தங்கியவர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற, இந்த நாட்டிலே யுள்ள பெருவாரியான சமுதாய மக்களுக்கு மிகப் பெருமளவிலே நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். முன் பெல்லாம் 90 லட்சமாக இருந்தது இன்று 4.68 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது என்னைப் போன்றவர்கள் இறும்பூதெய்தி மகிழ்ச்சியடைந்து தமிழக அரசை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கு அவர்களின் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு, கல்வியைக் கொண்டு முன்னுக்குத் தள்ளப்பட வேண்டும். அதை இந்த அரசு நல்ல முறையிலே செய்யும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. அதன் காரணமாகத்தான் பல கோடி ரூபாய்களை, ஏறத்தாழ 4 பங்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறித்து உண்மையிலேயே நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்., அப்படிப்பட்ட பின்தங்கியவர்களில் ஒரு சமுதாயமாக இருக்கும் முஸ்லீம்களைப் பற்றி இன்னும் கனிவோடு இந்த அரசில் அவர்களுக்கு இப்பொழுது நல்ல பல சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறது என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் இன்னும் முஸ்லீம்கள்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 6]

பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதை மனத்திற் கொண்டு உத்தியோகத் துறை கல்வித் துறை போன்றவற்றில் கனிவோடு கவனிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, வேறு எந்தவிதமான பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் அவர்களுடைய உங்களுடைய கனிவான இதயத்திலே ஒரு பகுதியிலே கொண்டு ஆதரிக்கும்படியாகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். அந்த நிலச் சீர்த்திருத்தத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். இன்றைக்கு பணக்காரர்களை யெல்லாம் ஏழைகளாக்குவது என்பது அல்ல திட்டம். ஏழைகளெல்லாம் வசதி படைத்தவர்களாக ஆக வேண்டுமென்பதற்காக 40-க்கு உச்ச வரம்பைக் குறைத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதிலே சில கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு இடையே குறுக்கிட்டுப் பதில் சொல்லும் பொழுது சொன்னார்கள். அறக்கட்டளைகளுக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கின்ற அந்த விலக்குகளெல்லாம் ஒரு பகுதி தவிர மற்றவைக ளெல்லாம் இன்று சட்டத்திலே அதாவது விதிவிலக்கு நீக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், முஸ்லீம்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மதரஸாக்கள் என்பது நடைபெறுகின்றன. நாங்கள் மார்க்கக் கல்வியைப் போதிக்கிறோம். அதிலே வேறுநாட்டு மொழியிலே அரபு போதிக்கப்பட்டாலும்கூட மக்களுக்கு இறை நம்பிக்கையை, ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறோம். அந்த பள்ளிகூடங்கள் 'மதரஸா' என்றும், அவர்களுக்கு உதவ வகப் வாரியம் என்றும் இருக்கிறது. முஸ்லீம்களின் அறநிலையங்களின் சார்பில் உதவியை இந்துமத சங்கங்களுக்கும், பள்ளிவாசல்களுக்கும் அளித்துள்ளனர். அதற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலங்களெல்லாம் மானியங்களெல்லாம் மிகச் சிறிய அளவிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த வக்பு சொத்துக்களைப் பறிக்க சட்டம் கொண்டு வராமல் பாதுகாத்துக் கொடுக்க வேண்டுகின்றேன்.

முஸ்லீம் தொழுகை இடங்களுக்கு பள்ளிவாசல் என்றுதான் பெயரே வைத்திருக்கிறது. கல்வி பயில்கின்ற பள்ளிக்கூடத்தின் பெயரைப்போல் பள்ளிவாசல் என்பதும் ஒழுக்கத்தைப்

1972 மார்ச் 6]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

பாதுகாக்கின்ற இடம் இறை வணக்கத்தைச் செய்யுமிடத்தைப் பள்ளிவாசல் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே கல்வியை வளர்த்து, இறை நம்பிக்கையை வளர்த்து நாட்டுமக்களிடத்திலே அந்த ஒற்றுமையுணர்ச்சியை வளர்க்க பள்ளிவாசல்கள், மதராஸா போன்றவைகளுக்காக இருக்கும் வகப் போர்ட் சொத்துக்களின் உரிமைகளைப் பறித்துவிடாமல் காத்துக் கொடுக்கும்படி அமைச்சர் பெருமக்களை நான் மிகவும் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு அந்த குத்தகை கொடுக்க வேண்டியவர்களுக்கெல்லாம் அதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கெல்லாம் நிம்மதியை, ஏழை குத்தகைதாரர்களுக்கு நிம்மதி ஏற்படும் விதத்தில் செய்திருப்பதை நாங்கள் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகளிலே கூட ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளில் சிலர் வெளிநாடுகளில் தொழில் செய்பவர்கள். அவர்களது குடும்பத்திலேயிருக்கும் பெண்களும், மற்றும் விதவைகளாகவும் ஆதாவில்லாமலும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த விலக்கை அளிக்கும்பொழுது அந்த விவசாயிகள் பாதிக்கும் நேரத்தில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். பெண்களாக இருப்பவர்கள் சிறு விவசாயிகளுக்கு தங்கள் குத்தகை வரவில்லை என்று குறை சொல்லும் விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த சிறு நில உடமையாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் கட்ட வேண்டிய நில வரியையாவது ரத்து செய்யும் முறையில் அரசு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் திட்டமிருக்கிறது. அதற்காகக் குதிரைப் பந்தயத்தில் பெரும் பணம் பெறவிருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்னும் அதிகமாகப் பெற வேண்டும், நண்பர் திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அதை நல்ல முறையிலே எடுத்து, வேண்டுமானால் அவர்களுடைய ஆலோசனையையும் பெற்று எந்தெந்தத் துறைகளிலே வரி

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 6]

போடலாம் என்று பார்த்து அவைகளை வகுவிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கடைசியாக மாநில சுயாட்சி பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் இல்லாமல் ஒரு பால் தாழ்ந்திருக்கிறது. வடக்கே அதாவது மத்தியில் அரசாங்கம் உயர்ந்திருக்கிறது. அதைச் சமமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் அழகாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். மாநில உரிமைகளை, பிரிவினை படாத முறையில் சுயாட்சியைப் பெற்று மக்களுக்கு நல்வாழ்வளிக்கவும், இங்கேயிருப்பவர்கள் சாதாரண முனிசிபாலிட்டி, பஞ்சாயத்து போர்டுகள் போலல்லாமல் பல கோடி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்ற உரிமையோடு உரிமைகளைப் பெறக்கூடிய மாநில சுயாட்சியை வரவேற்று இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் 'It is a radical Budget' என்று சொல்லலாம். இது ஒரு முற்போக்கான நிதிநிலை அறிக்கையாக இன்றைக்குத் தமிழகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டதைப்போல் "சமதர்மம் என்றால் வெறும் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டுமல்ல; சமுதாய நிலைமையிலும் மாற்றங்கள் பூத்துக் குலுங்கிட வேண்டும்" என்கின்ற அளவில் இந்த அறிக்கை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கும் பல்வேறு மாற்றங்களைப் பார்க்கும் நேரத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எவ்வளவு முற்போக்கானது என்பதை நாம் நிச்சயமாக உணர முடியும்.

நில உச்சவரம்பை 15 ஏக்கராகவும், குடும்பத்திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்றிருந்ததை 40 ஏக்கர் என்பதாக

1972 மார்ச் 6] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

மாற்றியமைத்தும், பின்தங்கியோர் நலக்குழுவும், குடிசை மாற்று வாரியமும், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுக்கான இல்லங்களை அமைத்திருப்பதும் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்கள் செய்திருப்பது நம்முடைய கழக ஆட்சியிலே என்பதை நான் தெளிவாகக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அதைப் போலவே இன்றைக்கு 1972-73 ஆம் ஆண்டில் அரிசன வகுப்பு மக்களுக்காக 8.41 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதும் நம்முடைய கழக ஆட்சியிலேதான் என்பதைத் தெளிவாக நான் எடுத்துச் சொல்லி விட்டு, இப்படிப்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்களெல்லாம் சமுதாயத்திலே கண்டிட விரும்பும் இந்த அரசு உண்மையிலேயே சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி பல்வேறு பத்திரிகை களெல்லாம் வரவேற்று எழுதியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக, இன்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மிகவும் நல்ல முறையில் வரவேற்று எழுதியிருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகை நம்முடைய பத்திரிகை அல்ல, அல்லது கழக அரசு சார்புடைய பத்திரிகை அல்ல. அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘Surplus budgets are a rare these days and the Tamil Nadu Chief Minister, Mr. Karunanidhi, deserves kudos for presenting a surplus budget for the State for 1972-73.’

என்கின்ற அளவிற்கு இந்த உபரி நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்ததற்காக நம்முடைய முதல்வரவர்களை அந்தப் பத்திரிகையின் தலையங்கம் வெகுவாகப் பாராட்டி வரவேற்கின்றது என்றால் எந்த அளவிற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகவும் சிறப்புடையதாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தமிழகத்தில் எல்லாத் தரப்பு மக்களாலும் வரவேற்கப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1972 மார்ச் 6]

குறிப்பாக, நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொன்னால் என்ன வரிகள் வருமோ என்று மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பயத்தை நீக்குகின்ற முறையில் சாதாரண ஏழை, பாட்டாளி மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வழி வகுக்கும் வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் போடப்பட்டிருக்கும் வரிகள் சாமானியர்களைத் தாக்காது. வரிகளே இல்லாத பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்கிறேன் என்று சொன்னவர்கள் எல்லாம் என்ன ஆனால் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இங்கிலாந்து நாட்டில் 1874-ம் ஆண்டு பிரதமர் கிளாட்ஸ்டன் (Gladstone) தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது 'நான் வரிகளே இல்லாமல் ஆட்சி நடத்துவேன், மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால்' என்று சொன்னார். அந்த நாட்டு மக்கள் அரசியல் தெளிவு படைத்தவர்கள். வரியே இல்லாமல் நாட்டை ஆள் முடியாது என்பதை உணர்ந்து அந்தத் தேர்தலில் அவரைத் தோற்கடித்திருக்கிறார்கள். வரியே இல்லாமல் நாட்டை ஆள் முடியாது; அதே நேரத்தில் தாங்கக் கூடியவர்கள் மீது வரி விதிப்பதுதான் அரசியலில் சிறந்த பண்பாக இருக்க முடியும். அந்த வகையில் இந்த பட்ஜெட் சிறந்த முறையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இதிலே பல்வேறு நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, மீண்டும் ஒரு பால் பண்ணையைத் தமிழகத்தில் நிறுவ முன்வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அது உழவர்களுக்கெல்லாம் உதவி புரியக் கூடிய திட்டமாக அமையும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கூட அதிக அளவில் பால் உற்பத்தி ஆகிறது. ஆனால் அதைக் கொண்டு வருவதற்குப் போதிய வசதிகள் இல்லை. அந்த வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன்.

ஊராட்சி மருந்தகங்களில் 200-க்கு மேற்பட்டவற்றை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதன் மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிதிவசதி அதிகரிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். உணவுப் பொருள் வாங்கி வழங்கும் கழகம் (சினில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன்) மூலம் உணவுப் பொருள்களை வாங்கி வைத்து தேவையான நேரத்தில் கொடுத்து உதவ முன்வந்திருப்பது

1972 மார்ச் 6] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

விலைவாசியை ஓரளவு கட்டுப்படுத்த உதவும். உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்காக கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. குறிப்பாக இன்று விவசாயிகள் பல்வேறு துறைகளில் கடன் பெறுகிறார்கள். அதன் மூலம் தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிடமிருந்து கடன் பெறுகிறார்கள். அரசாங்கத்திடமிருந்து கடன் பெறுகிறார்கள். மற்றும் பல்வேறு துறைகளில் கடன் பெறுகிறார்கள். இதற்குப் பதிலாக விவசாயிகள் ஒரு முனையில் கடன் பெற வழி வகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக, விவசாயிகளுடைய குறைகளைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து அவர்களுடைய குறைகளை ஆராய்ந்து நிவர்த்திக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது மாநில சுயாட்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதாகும். மாநில சுயாட்சி பெற்றால்தான் மாநிலத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையில் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டிடச் செய்ய முடியும் என்பதை அனைவரும் இன்றைக்கு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி என்பது தமிழகத்தினுடைய கோரிக்கையாக மட்டுமல்லாமல் எல்லா மாநிலங்களுடைய கோரிக்கையாகவும் இருந்து வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். கோள் சட்ட மன்றத்தில் கூட எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி 'அவரைப் போல் நீங்களும் தைரியம் பெற்று காரியமாற்ற வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சியை அங்கிருக்கும் கோள காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கோளம், மைசூர் மற்ற எல்லா மாநிலங்களும் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை வரவேற்றிருக்கிறார்கள் மாநிலங்கள் எல்லாம் எப்போதும் மத்திய அரசாங்கத்தை நோக்கி எதற்கெடுத்தாலும் நிதி கேட்க வேண்டிய நிலை இருப்பதால்தான் மாநிலங்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக அரசியல் வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலவை எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்த டாக்டர் ஜான் அவர்கள் கூட மாநிலங்களுடைய உரிமை எந்தெந்த நேரத்தில் பாதிக்கப்படுகிறது

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1972 மார்ச் 6]

என்று சொல்லும்போது, நிதிநிலை கொடுக்கிற நேரத்திலும், திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற நேரத்திலும், மாநிலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களை வகுக்கின்ற நேரத்திலும் மாநில உரிமை பறிக்கப்படுகிறது என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாநிலங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூடப் பலமுறை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 'மாநிலங்கள் கம்பவுண்டர் போன்ற நிலைமையிலும் மத்திய அரசாங்கம் டாக்டர் நிலையிலும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. டாக்டர் எழுதிக் கொடுக்கின்ற மருந்தை எடுத்துக் கொடுக்கும் கம்பவுண்டர்களாகத் தான் மாநிலங்கள் இருக்கின்றன' என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் வந்த நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லி வருகிறார்கள். அதைப் பிரிவினை வாதம் என்று திரித்துக் கூறினால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், நாங்கள் பிரிவினை கோருகிறோம் என்று யாராவது சொன்னால் நாங்கள் வழக்குப் போடுவோம் என்று கலைஞர் அவர்கள் மிகத் தெளிவோடு சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த நோக்கத்தில் எந்தவித மாசையும் கற்பிக்க வேண்டாமென்று மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் நம்முடைய மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கை தேவையான ஒன்றாகும். மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரம் பெற்று அதிக வருவாயைப் பெற்றால்தான் மாநிலத்தின் நிலையை நல்ல முறையில் உயர்த்த முடியும். இறுதியாக, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-68-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட சில வரிகளை இந்த மாமன்றத்தின் முன் படிக்க விரும்புகிறேன்.

"மாநிலங்களின் வளர்ச்சிக்காக வாதாடுவது நாட்டு ஒற்றுமையைக் கெடுத்துவிடும் என்று கிவிழுட்டும் பேச்சு கிளப்பிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. மாநில-மத்திய அரசுத்

1972 மார்ச் 6]. [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

தொடர்புகள் பற்றிய விதிகளும், முறைகளும் உருவாக்கப்பட்ட போது இருந்துவந்த நிலைமைகள் வெகுவாக இன்று மாறி விட்டிருக்கின்றன. இந்திய அரசியல் சட்டம் தீட்டப்பட்ட போது எதிர்பார்த்திருக்கவே முடியாத பல நிகழ்ச்சிகளும் நினைப்புகளும் தோன்றிவிட்டன. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் விதிகளின்படி ஏற்கனவே பெருமளவு அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் குவிந்து விட்டிருக்கிறது. இத்துடன் அரசியல் சட்டம் தீட்டப் பட்டபோது எதிர்பார்த்திராத புதிய துறை ஒன்றின் மூலம், மத்திய அரசின் மேலதிகார நிலை மேலும் வளர்ந்து, மாநில நிலையை மிகவும் கவலைக்குரியதாக்கி இருக்கிறது. அந்தத் துறைதான், திட்டமிடும் துறை. இதற்கான நிதி திரட்டும் முறை, பங்கிடும் வகை, நிதியைச் செலவிடும் விதம் ஆகிய அனைத்திலும் மத்திய அரசு பெற்றுள்ள அதிகாரம், மாநில அரசினை 'கையேந்தும்' நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டிருப் பதனை உணராதார் இல்லை. கட்சிக் கட்டுப்பாடு காரணமாகச் சிலர் இது குறித்துப் பேசத் தயங்கிடினும், முற்றிலும் பொருளாதார நோக்குடன் இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிப்போர், எந்தக் கட்சியினர் எனினும் வருத்தம் தெரிவித்துள்ளனர் " என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல கொள்கையை, எல்லோரையும் வாழ வைக்கும் கொள்கையை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாற்றுக் கட்சியில் இருப்பவர்கள் நிச்சயமாக இதைப் பற்றித் தீவிரமாகச் சிந்திப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இறுதியாக, நம்முடைய கழக ஆட்சிக்கும், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்பவர்களுக்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லி உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தோனேஷியா விலுள்ள ஒரு உழவனைப் பார்த்து ஒரு பத்திரிகை நிருபர் கேட்டாராம்—'நீங்கள் சுகர்தோவின் ஆட்சிக்கும் இப்போது இருக்கின்ற சுகர்தோவின் ஆட்சிக்கும் இடையே என்ன வித்தியாசத்தைக் கண்டீர்கள்?' என்று. அந்த விவசாயி குறிப்பாகச் சொன்னதும்—'நாங்கள் சுகர்தோவின் ஆட்சிக்கும், சுகர்தோவின் ஆட்சிக்கும் இடையே ஒரே ஒரு வித்தியாசத்தைத் தான் பார்க்கிறோம். விவசாயிகள் இன்றைக்கு அதிகமான அளவுக்கு உரத்தைப் பெருகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது' என்று

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1972 மார்ச் 6]

சொன்னாலும். அதைப் போலவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கும் கழக ஆட்சிக்கு இடையே இருக்கின்ற வித்தியாசம் உழவர்கள் இன்று தேவையான அளவுக்கு உரத்தைப் பெறுவதுதான். அவ்வாறு தேவையான உரத்தை தேவையான நேரத்தில் பெறக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலை இப்போது இருக்கிறது. அந்த வகையில் விவசாயத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டிட முடிந்தது கழக ஆட்சியில்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்படி எல்லா தரப்பு மக்களின் முன்னேற்றத்தையும் கருத்தில் கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருப்பதைப் பார்த்து வரவேற்று முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. பாலையா : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைப்பற்றி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் போன்ற பத்திரிக்கைகள் மிகவும் பாராட்டி எழுதியிருப்பதாக ஆளும் கட்சியை சார்ந்த எல்லா உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள், இதைப் போல் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை மட்டுமல்ல, தென் இந்திய வர்த்தகச் சபைத் தலைவரும் தற்போது சென்னை ஷேரீபாக இருக்கும் திரு. ராமசாமி செட்டியார் அவர்களும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். திரு. ராமசாமி செட்டியார் அவர்கள் ஷேரீபானவுடன் நமது தமிழகத்தின் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் அவரை மிகவும் சிறப்பாகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதே போல் ஆந்திர வர்த்தகச் சபைத் தலைவர் அவர்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை மிகவும் போற்றிப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையினையும் நாம் காண்கிறோம். ஆந்திரா வர்த்தகச் சங்கத் தலைவர் அவர்களும், தென் இந்திய வர்த்தகச் சங்க தலைவர் அவர்களும், தற்போது சென்னை நகர ஷேரீபாக இருக்கிறவரும், இவர்கள் எல்லாம் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பது இன்றையதினம் இந்த நாட்டில் வாழ்கிற கோடானுகோடி மக்களுக்கும் தெரியும். அவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அல்ல, அகில இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையிலும் பெரும் செல்வந்தர்களாக, கோடஸ்வரர்களாக, பெரிய முதலாளிகளாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்கு தெரியும். அவர்கள் எல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்றால் இந்த அரசு அந்தக் கோடஸ்வரர்

1972 மார்ச் 6]

[திரு. ஏ. பாலையா]

கருடைய, முதலாளிகளுடைய, கருத்தை அறிந்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைத் தயாரித்திருக்கிறதா அல்லது இந்த அரசு அவர்களது கொள்கையினை ஏற்று நிதிநிலை அறிக்கையினைத் தயாரித்திருக்கிறதா என்ற ஒரு ஐயப்பாடு நமக்கு எழுகிறது.

அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம், மக்களின் நலன்களைப் பேணுகிற, மக்களின் நலன்களில் கண்ணுங்கருத்துமாகச் செயல்படுகிற தலைவர்கள் எல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தவிதமான விசேஷத் தன்மையும் இல்லை, மக்களுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய எந்தவிதமான திட்டங்களும் இதில் இல்லை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் நாம் எடுத்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பெரிய செல்வந்தர்களும், பெரிய முதலாளிகளும், தொழில் அதிபர்களும் பாராட்டுகிற முறையில்தான் அமைந்திருக்கிறதே தவிர ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கை வளம் பெற அமைந்ததாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இல்லை என்பதை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறார்கள். முதலாளிகள் மட்டும் பாராட்டுகிற அறிக்கை என்று சொல்கிறார்கள். இதே சட்டமன்றத்தில்தான் நேற்று முன் தினம் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இதை ஆதரித்து, இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த வரையில் நல்லதொரு பட்ஜெட் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் முதலாளியாக எப்போது ஆனார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலையா : மணலி கந்தசாமி அவர்கள் ஆதரித்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சியின் தலைவர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை எதிர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கங்கையையும் காவிரியையும் இணைக்கிற பணியினை இந்த அரசு ஏற்று இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணியினை நாம் பாராட்டுகிறோம். கங்கையையும் காவிரியையும் இணைக்கிற பணி

[திரு. ஏ. பாலையா]

[1972 மார்ச் 6]

நிறைவேற்றப்பட்டால் அண்டை மாநிலங்களுக்கு இடையே இருக்கிற தண்ணீர் தாவாக்கள் தீர்க்கப்படும் என்று கருதப் படுகிறது. கங்கையும் காவிரியும் இணைக்கப்படுவது அத்தகைய தாவாக்கள் வராமல் தவிர்க்கப்படுவதற்கு இயற்கையாக அமையக் கூடிய ஒன்று. கங்கையும் காவிரியும் இணைவது எப்படி வரவேற்க தக்கதோ அதேபோல் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் ஒன்றாக இணைந்து செயல்படுவது வரவேற்புக்குரியதே. அப்படி இணைந்து செயல்படுமானால் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே நிலவும் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடுக்கும் இடமே இருக்காது என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அரசுக்குக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இன்றையதினம் நாட்டிலே இருக்கிற விலைவாசி பற்றி நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி பற்றி சொல்கிற நேரத்தில், தமிழக அரசு தேர்தல் காலத்து வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்கவிடப்பட வேண்டியவை என்று கருதாமல் அவைகளைக் கல் மேல் எழுத் தெனக் கொண்டு இயன்ற வரையில் கடமை ஆற்றி வருகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நாட்டில் இருக்கிற விலைவாசிகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஏழை எளிய மக்கள் வாங்குகிற அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்ற நிலைமையினைத்தான் நாம் காண்கிறோம். தேர்தல் காலத்தில் வாக்குறுதிகள் பல அளிக்கப் பட்டன. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் விலைவாசிகளைக் குறைப்போம் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் விலைவாசிகளைக் குறைப்போம் என்று அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதிப்படி விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இன்று தமிழகத்தில் அரிசியின் விலை மிக உச்ச கட்டத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. தேர்தல் காலத்தில் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: என்ன விலை? எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசி படி ஒன்றுக்கு ரூ. 2.50 வரையில் விற்கப்படுகிறது.

தேர்தல் காலத்தில் சொன்னார்கள், ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவோம் என்று. பின், படிப்படியாக மூன்று படி அரிசி

1972 மார்ச் 6]

[திரு. ஏ. பாலையா]

போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். விலைவாசியேற்றம் காரணமாக ஒரு படி அரிசிக்கு மூன்று ரூபாய் என்ற நிலைமை இன்றையதினம் உருவாகியிருக்கிறது. மக்கள் எல்லாம் இதுபற்றி அரசைக் கேட்கிற நேரத்தில் இன்றையதினம் அரசு சொல்கிறது விலைவாசி பற்றிய பிரச்சனை அனைத்து இந்தியப் பிரச்சனை, ஆகவே இதை அனைத்து இந்திய ரீதியில்தான் தீர்க்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்தில் விலைவாசிப் பிரச்சனை என்பது ஒரு அனைத்து இந்தியப் பிரச்சனையாக இருக்கிறது ஆகவே மாநில அரசால் அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும். மக்களை ஏமாற்றி வோட்டு வாங்குவதற்காக நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் விலைவாசிகளைக் குறைப்போம் என்று தேர்தல் காலத்தில் சொல்லிவிட்டு இன்று தட்டிக்கூழிக்கிற முறையில்தான் அது ஒரு அனைத்து இந்தியப் பிரச்சனை என்று” மக்கள் மத்தியில் இன்று பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும்.

அடுத்தப்படியாக, தொழில் வளம் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக தமிழகத்தில் குமரி மாவட்டம் தொழில் முன்னேற்றத்தில் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு மாவட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்வேன் குமரி மாவட்டத்தை எந்த அரசியல் நோக்கத்திற்காக வேண்டியும் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்றும் குமரி மாவட்டம் தொழில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இந்த அரசு எல்லாவிதமான ஆதரவையும் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் மத்திய அரசிடம் ஒரு திட்டம் இருப்பதாக அறிகிறேன். சுமார் 20 கோடி ரூபாய் அளவில் டைட்டானியம் டை-ஆக்ஸைட் தொழிற்சாலை ஒன்றை தமிழகத்தில் நிறுவ மத்திய அரசு திட்டமிட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த டைட்டானியம் டை-ஆக்ஸைட் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு தமிழக அரசு குறைந்த நிரக்கில் மின்சாரம் கொடுப்பதாக இருந்தால் தமிழகத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே அந்த தொழிற்சாலைக்கு குறைந்த நிரக்கில் மின்சாரம் கொடுத்து அந்தத் தொழிற்சாலையை மண்

[திரு. ஏ. பாலையா]

[1972 மார்ச் 6]

வளம் நிறைந்த மணவாளக்குறிச்சியில் நிறுவுமாறு நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு பற்றி இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாத ஒரு நிலை தமிழகத்தில் ஏற்படவேண்டும்” என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாத தமிழகத்தைக் காண்பதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம், பூரிப்பு அடைகிறோம். பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு நிதிக்கு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்விற்காக நிதி உதவி அளிக்கவேண்டுமென்று மக்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். அதே நேரத்தில் நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வாசகங்களைப் பார்த்தால், 1 கோடி ரூபாய், முதல்வர் அவர்கள் வேண்டுகோளை ஏற்று மக்கள் பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வு நிதிக்கு அளித்து இருக்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நான் சொல்கிறேன், முதல்வர் அவர்கள் வேண்டுகோளை ஏற்று 1 கோடி ரூபாய் அல்ல, இன்றைய தினம் பல கோடி ரூபாய் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட பணம் இந்த நிதியிலே கொண்டு வரப்படவில்லை. உதாரணமாக இந்த நிதியைப் பெறுவதற்காக வந்த அதிகாரிகள் ரசீது கொடுக்காமலேயே பணத்தைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். இந்த பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதியைப் பெறுவதற்காக 50 பைசா மதிப்புள்ள அட்டைகளை அரசு வெளியிட்டது. அந்த அட்டைகளைக் கொடுத்து பணம் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று விதி இருந்தது. ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த அட்டையை மக்களிடம் காட்டிக் காட்டியே பணம் வசூலித்தார்களே தவிர, அட்டையை மக்களிடையே சேர்ப்பிக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, பணம் சேரவேண்டிய இடத்தில் சேர்ந்துவிட்டது. ஆனால் அரசுக் கணக்கில் பணம் வந்துசேரவில்லை. இப்படி பல லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதி என்ற பெயரில் மோசடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற விபரத்தை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). இரண்டு நிமிடம் தாருங்கள்.

1972 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கோடிக்கணக்கான
ஆபாய்களா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : பேசக்
கூடிய உறுப்பினர்கள் நிரம்ப இருக்கிறார்கள். அருள் கூர்ந்து
உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும்.

திரு. ஏ. பாலையா : இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து
விடுகிறேன். அடுத்தப்படியாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே
பஞ்சாயத்து யூனியன் பராமரிக்கிற சாலைகளில் இப்போது
ஆயிரம் மைல் சாலைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்வதாக அறிவித்து
இருக்கக்கூடியது வரவேற்கக்கூடியதொன்றாகும். ஆனால்,
இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் பராமரிக்கப்படும்
சாலைகள் அனைத்தும் வாகன போக்குவரத்துக்கு ஏற்றவகையில்
இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசு பஞ்சாயத்து
யூனியன்களுக்கு அதிகமான மானியங்கள் கொடுத்து, பஞ்சாயத்து
யூனியன்கள் பராமரிக்கிற சாலைகள் நல்ல முறையில் பராமரிப்
பதற்கு வழிவகை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இதற்கு முன்னால் 1½ ஆபாய் ஊரக
தீர்வை மேல்வரியாக வசூலித்து வந்தது. இன்றையதினம்
2½ ஆபாய் ஊரக தீர்வை மேல் வரி வசூலிப்பதற்கு அரசு
அனுமதி வழங்கியுள்ளது. 2½ ஆபாய் வசூலிப்பதற்கு ஏழை
எளிய விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, அந்த
2½ ஆபாய் வசூலிப்பதை நிறுத்தி வைப்பதற்கு அரசு தேவை
யான ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்,
பஞ்சாயத்துக்கள் பிரிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு பல்வேறு
குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. முன்னால்
கேரள அரசில் இருக்கிற நோத்தில் அங்கே இயங்கிக்
கொண்டிருந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கு (House tax matching
grant) ஹௌஸ் டாக்சில் மாட்சிங் கிரான்ட் கொடுக்கப்பட்டு
வந்தது. ஆனால் இன்று பிரிக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வரும்
பஞ்சாயத்துகளுக்கு வீட்டுவரி மான்யம் (House tax matching
grant) கொடுக்கப்படவில்லை. வீட்டு வரி மான்யம் கொடுக்காத

[திரு. ஏ. பாலையா]

[1972 மார்ச் 6]

காரணத்தால், அந்த பஞ்சாயத்துக்களின் நிதிநிலை மிகவும் மோசமாகியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கமுடியாத நிலைமை கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின் கட்டணம் செலுத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. மக்களுக்கு பலவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்வதற்கு முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இருக்கும் பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் என்ற பெயரிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, பஞ்சாயத்துக்களால் மக்களுக்கு நலன் அளிக்கக் கூடிய திட்டங்கள் செய்யமுடியாத நிலைமையிருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அரசு ஒன்றைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று அங்கே இயங்கிக்கொண்டிருக்கிற, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு (House tax matching grant) வீட்டு வரி மான்யம் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது பழையமுறையிலேயே அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களை மாற்றியமைப்பதற்கு இந்த அரசு தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீதான என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1972-73-ம் ஆண்டுக்காக சமர்ப்பித்து இருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டி, என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

நம்முடைய தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பேருரையில் சமதர்மம் படைத்த சமுதாயத்தை உருவாக்கவும், ஏற்றத் தாழ்வற்ற பொருளாதார சூழ்நிலையை நிலைநாட்டவும், நமது நாட்டில் பூத்துக்குலுங்குகிற புரட்சிகரமான திட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் வழி நடத்தவும் நல்ல பல திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் படைத்து இருப்பதைப் பாராட்டி, வரவேற்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்பு, இந்த நாட்டில் எந்த அளவுக்கு உணவுப் பிரச்சனை தாண்டவமாடிற்று, அரிசிக்காக தாய்மார்கள், பெரியவர்கள் எத்தனை நாள் தவம் கிடந்தார்கள்

1972 மார்ச் 6] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

என்பதை மறந்துவிட்டு, ஏதோ பேசியிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணும்போது, உள்ளபடியே நான் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன்.

வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றதற்குப்பிறகு, ஏர்முனையில் மிகுந்த அக்கரை காட்டி இருக்கிறது. கடன் வசதி அளிப்பதற்கு கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது. பாசன வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது. உரங்கள் வழங்குவதற்கும், பயிர் பூச்சி கொல்லி மருந்து அளிப்பதற்கும் என்னென்ன ஏற்பாடுகளை செய்து இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

மிகு பயன் தரும் வகைகள் 1971-72-ல் ஏறத்தாழ 59 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டில் 66 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடுவதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறது என்று எண்ணும்போது உள்ளபடியே நாமெல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாட்டிலேயுள்ள விவசாயப்பெருங்குடி மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். வேளாண்மைத்துறையில் புதிய முறைகளைப் புகுத்த ஆங்காங்கு ஆராய்ச்சி நிலையங்களைத் துவக்கி, நல்ல புதிய வகைகளை கண்டுபிடிப்பதற்கும், அவற்றை விவசாயிகள் மூலம் அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் இந்த அரசாங்கம் நல்ல முயற்சியெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று கருதும்போது, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும், வேளாண்மைத் துறையையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்பு, 20 ஆண்டு காலம் ஆண்ட எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் 1966-ல் கொடுத்த கடன் தொகை ரூ. 31.41 கோடி தான். 1970-71-ல் நாம் கொடுத்த கடன் தொகை ரூ. 44.43 கோடியாகும். 1971-72-ல் நாம் கொடுத்த கடன் தொகை ரூ. 50 கோடியாகும். 1972-73-ல் நாம் 61 கோடி ரூபாயை கடன் வழங்குவதற்கு என்று ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம் என்று எண்ணும்போதும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் பயன் அடையப்போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போதும் உள்ளப்படியே நான் பூரிப்படைகிறேன்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1972 மார்ச் 6]

நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாசன வசதிக்காக 1966-67-ல் ரூ. 7.89 கோடி என்று இருந்ததை மாற்றி, 1971-72-ல் அதை ரூ. 14.23 கோடியாக்கி, இன்றைக்கு 1972-73-ல் அதை 14.28 கோடியாக மாற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடிதளமாக இருக்கக்கூடிய பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டந்தோறும், கருத்தரங்குகளைத் துவக்கி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மாநில அளவில் உள்ள அதிகாரிப் பெருமக்கள் ஆகியவர்களை அழைத்துப் பேசி எந்த இடத்திலே அணை கட்டலாம், எந்தெந்த இடங்களில், வாய்க்கால்கள் அமைக்கலாம், எந்தெந்த ஏரிகளில் தூர் எடுக்கலாம் என்பதையெல்லாம் அறிந்து, அந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டு அவற்றை துரிதமாக பரிசீலனை செய்ய வைத்து, ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் பல திட்டங்களை உருவாக்கி வருகிறார்கள். இத்தகைய சிரிய முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பொதுப் பணி துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு கரிகாலன் காலத்தில் செய்தது போல், பாசனத் துறையில் சிறப்பான பல திட்டங்களைப் போட்டு இருக்கிறது என்பதை எண்ணும்போது உள்ளபடியே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அதேபோல் மின்சாரத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்பு, வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட காலம் முதல், அதற்குப் பிறகு ஆண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சி வரை, மின்சாரம் கண்டுபிடித்த காலம் முதல் 1966-67 வரை தமிழ் நாட்டில் ஏறத்தாழ 25,000 கிராமங்களுக்குத்தான் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1967-ல் முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வர் ஆன பிறகு, 1971-72-ல் ஏறத்தாழ 50,900 கிராமங்கள் மின் வசதி பெற்றிருக்கின்றன என்றால், இந்த அரசு மின்சாரத் துறையில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோல், மின்சார பம்பு செட்டு இணைப்புக் கொடுப்பதிலும், மாபெரும் சாதனையைச் சாதித்து இருக்கிறது. 1966-67 வரை தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் குடியிருப்புக்களுக்குக்

1972 மார்ச் 6] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

கடந்த கால அரசாங்கம் மின் இணைப்புக் கொடுத்தது 2,400 கிராமங்கள் தான். ஆனால் 72 வரையில் பார்த்தால் நம்முடைய தமிழக அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு தாழ்த்தப்பட்டோர் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கியுள்ளது 15,600 கிராமங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏழை எளிய மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காக எவ்வளவு பாடு பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதற்கு இது நல்ல ஆதாரமாக அமைகிறது என்று கருதுகிறேன்.

கிராமங்களுக்குச் சாலை இணைப்புச் செய்து கொடுத்தால்தான் விவசாய மக்கள் தங்கள் விவசாயப் பொருள்களை வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு போகவும், கழனியிலிருந்து விட்டுக்குக் கொண்டு வரவும், சந்தைக்குக் கொண்டு போகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து, பேருந்து செல்லும் ஊராட்சி ஒன்றியப் பாதைகளை 1,000 மைல் அளவில் ஏற்றுக் கொள்ள நல்ல தொரு முயற்சியை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டி அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் உப்பிட மங்களத்திலிருந்து பஞ்சப்பட்டி வரையில் செல்லும் சாலையை அரசாங்கமே ஏற்று நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாம்பாலத்தை ரூ. 5.33 கோடி செலவில் கட்ட இருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் கிராம முன்னேற்றமே நாட்டின் முன்னேற்றம் என்பதை உணர்ந்து, கிராம முன்னேற்றமே நாட்டிற்கு ஆணைவர் என்பதை அறிந்து கிராமங்களெல்லாம் நகரங்கள் போல் அமையவேண்டும் என்ற சமதர்ம குறிக்கோளைக் கொண்டு கிராம முன்னேற்றத் திற்கான வழி வகைகளைச் செய்திருப்பதற்காக நாம் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

கிராமங்களில் சாலைகள் இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது என்றும், குடி தண்ணீர் வசதி இருக்க வேண்டும் என்றும், மருத்துவ வசதி இருக்க வேண்டும் என்றும், சாக்கடைத் திட்டம் அமையவேண்டும் என்றும், நகரத்தில் உள்ளது போல் எல்லா வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் இருக்க வேண்டும் என்றும், டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் தன் நிதிநிலை அறிக்கையை நல்ல முறையில் உருவாக்கி யிருக்கிறார்கள். எல்லா கிராமங்களுக்கும், நின் வசதி, குடி நீர்

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1972 மார்ச் 6]

வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, இன்னும் நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கியதோடு, நல்ல முயற்சிகளையும் எடுத்து வருவதைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மருத்துவ மனைகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக கோரிக்கை விடுத்திருந்தும், இதுவரையில் அவை எடுக்கப்படவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் இப்பொழுது இந்தக் கருத்தினை ஏற்றுக் கொண்டு, நடப்பு ஆண்டில் ஏறத்தாழ 45 மருத்துவ மனைகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தும் அளவுக்கு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை முன் வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொரு குறையையும் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். 1963-ம் ஆண்டில் நம்முடைய இந்திய அரசாங்கம், 'நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பெரிய அம்மை ஒழிப்புத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து அதில் 600 பணியாளர்கள் அம்மை குத்தும் பணிக்காக அமர்த்தப்பட்டு, 10 ஆண்டுக்காலம் அவர்கள் பணியாற்றியும் அத்தனை பேர்களும் இன்னமும் நிரந்தரம் ஆக்கப்படாமல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிப்ரவரி இறுதியில் பணியிலிருந்து நீக்கிவைக்கப்பட்டு ஒரு சில நாட்களுக்குப் பிறகு திரும்பவும் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். இப்படி இந்த 600 பணியாளர்களும் நிரந்தரமாக்கப்படாததால், ஆண்டுக் காண்டு, இந்த அம்மை குத்தும் பணியாளர்கள் இந்த நாட்டில் செத்துச் செத்துப் பிழைக்கும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பம் வருவாய் அற்று தவிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. தாங்கள் நிரந்தரம் ஆக்கப்படவேண்டும் என்று ஆண்டுதோறும் அவர்கள் கூறிவருகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பிரச்சினைக்கும் மாநில அரசு எந்த விதத்திலும் பொறுப்பு இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். அத்தனை பேர்களும் மத்திய சர்க்காருடைய பணியாளர்கள். நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். நிரந்தரமாக்க வேண்டியது மத்திய அரசின் கடமை, பொறுப்பு. ஆனாலும் மாநில சர்க்கார் இப்படி அவதிப்படும் 600 பணியாளர்களையும், அவர்களது குடும்பங்களையும் காப்பாற்றும் முகத்தான் பெரிய அம்மை ஒழிப்புத் திட்டத்தில் இவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 6] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு, கல்வித் துறையும் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது. எத்தனை சதவிகிதம் படித்திருக்கிறோம் என்பதைவிட, என்னென்ன நல்ல திட்டங்களைப் புகுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் இதற்கென ஒரு நிபுணர் குழு அமைத்து இருப்பது பாராட்டுக் குரிய ஒன்று. இதன் மூலம் நாட்டிலுள்ள மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை என்னென்ன முறைகளில் உயர்த்தலாம் என்பதற்கான திட்டங்களை உருவாக்க வசதியாகச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதோடு, அயல் நாடுகளிலுள்ள தமிழ் அறிஞர்களை, வெளிநாடுகளில் அறிவு பெற்றவர்களை தமிழகத்திற்கு அழைத்து, அவர்களுடைய அறிவை தமிழ் நாட்டுக்கும் பயன்படுத்தும் வகையில் உதவித் தொகையளித்து, அவர்கள் பெற்ற அறிவை நாமும் பெற நல்லதொரு திட்டம் நடப்பு ஆண்டில் தீட்டியிருப்பதைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்த நாட்டில் இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு தொழில் வளம் பெறுகவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பேரறிஞர் அண்ணா தலைமையிலும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலும், மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடி, போராடி, 1971-ம் ஆண்டு இறுதி வரையில் 40 அனுமதிக்கடிதங்களும், ஏறத்தாழ 45 உரிமங்களும் பெறுவதற்கு வாய்ப்புக்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதை மறந்து விடக்கூடாது. இவையெல்லாம் நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே இருக்கின்றன என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு, ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள், வாழ வாய்ப்பற்றவர்கள் நலனுக்காக துணை புரிய வேண்டும் என்று செய்யும் பணியின் அச்சாரந்நான் இந்தப் பிச்சைக்கார மறுவாழ்வு திட்டம் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். தமிழகத்தைப் பெற்றுத்த வரையில் 60,000 பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். 6,000-க்கும் மேற்கொண்ட தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்கள் உலவிக்

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1972 மார்ச் 6]

கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சமுதாயத்தின் சாக்கடைகளாக இருக்கும் பிச்சைக்காரர்களை மறுவாழ்வு வாழச் செய்து, நாட்டில் பிச்சைக்காரர்களே இல்லாத நிலையை உருவாக்க டாக்டர் கலைஞர் பெரு முயற்சி மேற்கொண்டிருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

இப்படி நல்ல பல திட்டங்களை நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக உருவாக்கி, சமதர்ம பூங்காவாக பூத்துக் குலுங்கவும், ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வகை செய்திருந்தும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத் தைப் பாராட்டி, வரவேற்று, போற்றிப் புகழ்ந்து விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுக் கணக்கை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

போன வருஷம் 15 கோடி வரையில் பற்றாக்குறையாக இருந்தது. அந்தப் பெரும் பளுவையும் நிரப்பி, மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய 8 கோடி ரூபாய் கடனையும் கொடுத்து, 2.40 லட்சம் உபரியாகக் காட்டியிருப்பதை இந்தச் சர்க்காருக்கு நிதி திரட்டிவதில் எந்த அளவுக்கு திறமை இருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்று பாராட்டுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல். எந்த அளவுக்கு வருமானம் வந்த போதிலும், விவசாயத்திற்குப் போன வருஷத்தைவிட 15 லட்சம் அதிகப்படியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல.. தொழிலுக்காக போன வருடம் 1971-72-ல் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டதோ, அதை விட 35 லட்சம் ரூபாய் இந்த வருடம் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய நல அபிவிருத்திக்குப் போன வருடத்தை விட இந்த வருடம் 35 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தொழில் அபிவிருத்தி, விவசாய அபிவிருத்தி, சமுதாய நல, அபிவிருத்தி என்பதெல்லாம் போகப் போக. இந்தக் குறைவான ஒதுக்கீடு காரணமாக மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது.

அது மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு வருடமும் தொழிலுக்கு இவ்வளவு பணம் என்று ஒதுக்குகிறோம். ஒதுக்கிய வருடத்தில் அந்த பாக்கடரியோ, தொழிற்சாலையோ உடனே ஓடுவதில்லை. பல

1972 மார்ச் 6] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

வருடங்கள் ஆகின்றன. அப்படி வருஷா வருஷம் ஒதுக்கும் பணமானது (Consolidated Fund) “கன்சாலிடேட் ஃபண்டு” க்கு வருகிறதா? அந்தப் பணம் மறுபடி எவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது என்பதை பட்ஜெட்டின் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. லாட்டரியில் இந்த வருடம் எவ்வளவு வருமானம் வந்தது; அது என்னென்ன காரியத்துக்காக செலவு செய்யப்பட்டது என்ற அறிக்கை அவசியம் இருக்க வேண்டும். லாட்டரிச் சீட்டு வருமானம் இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப் படுவதில்லை. இந்த பட்ஜெட்டில் அதை சேர்த்து, அது எவ்வாறு செலவழிக்கப்படுகிறது, என்னென்ன காரியங்களுக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதையும் சொல்ல வேண்டும்.

தஞ்சாவூரில் காவேரி தண்ணீர் திட்டத்திற்கு ரூ. 40 கோடி வெளிநாடுகளிலிருந்து கடன் கேட்டோம். அது சாங்ஷன் செய்யப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ வாங்கவில்லை. என்ன காரணம் என்று பட்ஜெட்டில் தெரியப்படுத்தி இருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து திட்டங்களுக்காக ‘ஓவர் டிராப்ட்’ கொடுக்க மாட்டோம் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு தேர்தலின்போது ‘கர்பி ஹடாவோ’ ‘வறுமையை ஒழிப்போம்’ என்ற கோஷம். இப்போது புதிய கோஷம்—‘செல்ஃப் ரிலியன்ஸ்’ (self-reliance) ஏனென்றால் அமெரிக்கா முதலில் உதவியை நிறுத்தி விட்டது. கடன் கொடுப்பதில்லை. யாராவது உலக பாங்க் தலைவர்கள் வரும்போது ஏதாவது கிடைக்காதா என்று பார்க்கலாம். அப்படிப் பார்க்கும் சமயத்தில் நம் மாநில சர்க்கார் ‘ஓவர் டிராப்ட்’ வாங்கக் கூடாது. திட்டங்களுக்காக ஜனங்கள் மீது வரி போட்டு பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியா? எந்த அளவுக்கு பணம் யாரிடத்தில் வாங்குவது? ஏற்கனவே அதிகமாக வரி போட்டாயிற்றே என்ற முறையில் ‘ஓவர் டிராப்ட்’ வாங்கக் கூடாது என்ற கொள்கையை எதிர்த்திருக்க வேண்டும்.

சர்க்கார் வரவு-செலவுக் கணக்கில் 1967-ம் வருடத்திலிருந்து 25 சாதனைகளைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சாதனைகளுக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1972 மார்ச் 6]

காலத்திலேயே இந்த மாதிரி அவர்கள் எஸ். எஸ். எல். சி. வரை சம்பளம் இல்லாமல் படிப்பு, சமுதாய, நலம் போன்றவற்றைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொன்னதற்கும் நாம் சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்க வேண்டும். போன வருஷம் வரவு-செலவுக் கணக்கில் என்னென்ன செய்வதாகச் சொன்னோம்? இந்த வருஷம் என்னென்ன செய்யவில்லை? செய்யாத காரணம் என்ன? நிதிநிலை இல்லாததாலா அல்லது அதிக அதிகாரம் தேவையா என்பதை தெரிவித்திருக்க வேண்டும்.

போன வருஷம் இருந்த நிலைமைக்கும் இந்த வருஷம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் நிலைமைக்கும் மாறுபட்ட நிலைமை இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், சர்க்கரை மில் தொழிலாளர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இப்படி சகல பேர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்திற்கான காரணங்கள் என்ன? அவர்கள் சொல்லும் காரணங்கள் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடியவையா? அவை ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியவையாக இருந்தால் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒப்புக்கொள்ளத் தகுதியற்றவை நிராகரிக்க வேண்டும் என்பதை இங்கே சொல்ல வேண்டும். சர்க்கார், இங்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் பிரச்னைகள் என்ன என்பதை 'அசெஸ்' பண்ணும் நிலைமை இல்லை. ஆகவே தமிழ்நாட்டு மக்களின் பிரச்னைகளை எவ்வாறு போக்குவது என்ற 'அசெஸ்மெண்ட்' அக்கறை சர்க்காருக்கு இருக்குமேயானால், அந்த 'அசெஸ்மென்டை' வைத்துக் கொண்டு தைரியமாக அதை 'ஃபேஸ்' (face) பண்ணி தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டில் போன வருடம் இருந்ததற்கு, இந்த வருடம் ரூபாய் மதிப்பு குறைந்து விட்டது. விலைவாசி ஏற்றம், காரணமாக ஜனங்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து விட்டது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் வெடித்து வருகின்றன. நாம் வேண்டுமென்றாலும் வேண்டாமென்றாலும் இப்படிப்பட்ட போராட்டம் வருவதற்குக் காரணம் விலைவாசி ஏற்றம்தான். ஜனங்கள் வாழ முடியாத நிலைமை. சாதாரணமாக ஒரு புருஷன், மனைவி, இரண்டு குழந்தை கொண்ட குடும்பம் ஒரு சாதாரண நகரத்தில் இருந்தால் போன வருடம் எந்த அளவுக்கு செலவு செய்ய முடியுமோ, அதை விட மாதம்

1972 மார்ச் 6] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

23 ரூபாய் அதிகம் செலவு செய்தால்தான் சாதாரண வாழ்க்கை நடத்த முடியும். இது ஆசிரியர்கள், என்.ஜி.ஓக்கள் அல்ல; தொழிலாளர்கள் அல்ல. அவர்களாக இருந்தால் போராடிப் பெறுவார்கள். சாதாரணமாக கோடிக்கணக்கான மத்தியத் தர குடும்பம் இந்த மாதிரி நிலையில் இருக்கிறது. 'கண்ட்ரோல்' எடுத்ததால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேறவில்லை. மாதம் ஒன்றுக்கு 23 ரூபாய் அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி இந்த வரவு-செலவுக் கணக்கில் காணப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த வரவு-செலவுக் கணக்கில் 'பெசண்ட்-புரொட்யூசருக்கு' லாபமில்லை. உற்பத்தி செய்த பருத்திக்கு சரியான விலை கிடையாது. ஆனால் நூல் விலை, துணி விலை அதிகம். அதே மாதிரி கடலை விலை குறைவு. வனஸ்பதி விலை அதிகம்; சோப்பு விலை அதிகம். உற்பத்தியாளருக்கு நியாய விலை கிடைக்கவில்லை. உற்பத்தி செய்யும் அவர்கள் நாசமடையும் நிலைமை இருக்கிறது.

நம் மாநிலத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, இராமநாதபுரம் ஜில்லா பின் தங்கிய பிரதேசம். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயும் பின்தங்கி இருந்தது. ஐந்து வருடத்திற்கொரு முறை பஞ்சம் வந்தது. தொடர்ந்து பஞ்சம் இருக்கிறது. கூங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் அதற்கு அபிவிருத்திக்கான திட்டங்கள் இல்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இந்தத் திட்டமே இல்லை. நம் சர்க்கார் அதற்கு முயற்சி செய்து அந்தப் பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சி, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த நடவடிக்கைக்கு எந்தவித பண ஒதுக்கீடும் கிடையாது.

போன வருடம் மத்திய சர்க்கார் இராமநாதபுரம் மாவட்ட அபிவிருத்திக்காக ரூ. 2 கோடி கொடுத்தார்கள். பாதிப் பணத்திற்கு மேல் ரோடுதான் போட்டார்கள். அபிவிருத்தி நடவடிக்கை இல்லை. மழை பெய்தவுடன் ரோடு பூராவும் போய் விட்டது.

பஞ்சப் பிரதேசமான கோயம்புத்தூரில் 5 வருஷமாக மழை கிடையாது இந்த வருஷம் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் கிடையாது. ஐந்து வருஷமாகக் கடனை ஒத்தி வைத்திருந்ததை

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1972 மார்ச் 6]

ஒரே வருஷத்தில் வசூல் செய்ய கெடுபிடி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயம் செய்ய முடியாத போது கடனையும் எவ்வாறு திருப்பிக் கட்டுவது?

ஆகவே, இந்த மாதிரி டெல்லா பிரதேசத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு செய்யப்பட்ட சட்டங்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் சட்டங்கள்—குத்தகை பாதுகாப்பு சட்டம், நில வெளியேற்றத் தடைச் சட்டம்—இப்படி பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால் வறண்ட பிரதேச விவசாயிகளுக்கு எந்தவித நன்மையும் இல்லை. டெல்லா பிரதேச விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி 145 ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வறண்ட பிரதேசத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. வறண்ட பிரதேச விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படி கடன் வசதி தேவையாக இருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவது, பம்ப் செட் போன்றவைகளுக்கு அதிக விலை ஆகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு உதவியாக அதிகக் கடன் கொடுத்து, கிணறு வெட்டி, பம்ப் செட் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு 'கரண்ட் சார்ஜ்' அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 'கரண்ட் சார்ஜ்' வறண்ட பிரதேச விவசாயிகளுக்கு ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. கரண்டுக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு விவசாயத்தில் மிச்சமானால் போதும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. தொழில் அபிவிருத்திக்கு ஏராளமான சலுகை கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி விவசாய உற்பத்திக்கு இந்த கரண்ட் சார்ஜைக் குறைத்து அவர்களுக்கு ஒரு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1967-க்கு முன்னாலேயே கிராம சுய ராஜ்யமாக இயங்கி வந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் அதிகாரங்கள் படிப்படியாகக் குறைந்து போய், இன்று அதன் அதிகாரங்கள் யாவும் சர்க்காருக்குப் போய்விட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் இருந்தால்தான் கலெக்டரைக் கேட்டுக் காரியங்கள் செய்ய முடியும். மூன்று லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருந்தால் சர்க்காரைக் கேட்டுநான் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

1972 மார்ச் 6] [திரு. என். கே. பழனிச்சாமி]

முற்போக்குத் திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்துவதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதன் செயல்முறைகளைப் பார்க்கும்போது அவ்வாறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக சோஷியல் எட்யூக்கேஷனுக்கு 1966-ல் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகையைவிட இப்போது குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போன்று பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் தொகை குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது; அனிமல் ஹஸ்பன்டரிக்கும் குறைவாகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 50 மைல் நீளத்திற்கு ரோடு இருந்தால் 25 மைல் நீளத்திற்குத்தான் கிராண்ட் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆகையால் ஏற்கெனவே போடப்பட்ட ரோடு களுக்கு மெயின்டனன்ஸ் இல்லாமல் அவை பழுதடைந்துள்ளன. அவைகளைப் புதுப்பிக்க முடியாமல் இருக்கின்றது. கிராமங்களில் சாலை வசதிக்காகவும், குடிநீர் வசதிக்காகவும் செஸ் சர்சார்ஜை அதிகப்படுத்தப் போவதாக பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு வசதியாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களை இரண்டு பாகமாகப் பிரித்துக் கொண்டால் நல்லது. அதாவது தண்ணீர் வசதி இல்லாத பஞ்சாயத்து யூனியன் என்றும், தண்ணீர் வசதி இருந்து 'வாட்டர் செஸ்' வரி விதிக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்றும் பிரித்துச் செயல்பட்டால் தான் தேவையான வசதிகளை சீராக செய்து கொடுக்க முடியும். இதுவரை செஸ் வரி ஒன்றரை ரூபாய் போடப்பட்டிருந்தது. சர்க்காரிடமிருந்தும் அதற்கு ஈடான ஒரு தொகையை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பெற்று வந்தன. சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு அதாவது ஒரு 'அமென்ட்மென்ட்' போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதாவது யூனியனின் அதிகமானச் சில செலவினங்களுக்குப் பொது நிதியிலிருந்து பணத்தை எடுத்துச் செலவிடலாம் என்று உத்தரவு வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மேற்கொண்டும் இதுவரை ஒன்றரை ரூபாய் சர்சார்ஜ் விதித்து வந்ததை இரண்டரை ரூபாய் வரை விதிக்க வகைச் செய்யப் படுகிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குத் கொடுக்கக் கூடியச் சம்பளத்தில் 60 சதவிகிதத்தை சர்க்காரும், 40 சதவிகிதத்தை பஞ்சாயத்து யூனியனும் கொடுத்து வந்தன.

[திரு. கே. என். பழனிச்சாமி] [1972 மார்ச் 6]

இப்பொழுது ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தப் பட்டிருப்பதால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் செலவு இந்த வகையிலும் அதிகரிக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை சர்க்கார் நேரடியாக 'ட்ரஷரி'யில் போட்டுவிடும். அந்தப் பணத்தை ஆசிரியர்களின் சம்பளத்திற்காக மட்டுமே எடுக்க வேண்டும். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியனில் மற்ற வேலைகளுக்கு நிதி பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது இந்தப் பணத்தை எடுத்துச் செலவு செய்து விடுகிறார்கள். அதனால் ஆசிரியர்களுக்கு ஒழுங்காக சம்பளம் கிடைப்பதில்லை.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ரயில்வே செஸ் வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தை சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்களே செலவு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் சர்க்கார் அதை அனுமதிப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி பல வரிகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வசூலிக்கின்றன. மேலும் லோக்கல் செஸ் சர்க்காரையும் அதிகரித்தால், அதுவும் அங்குள்ள மக்கள் மேல்தான் விழும். எனவே, இந்த சர்க்காரை இரண்டரை ரூபாயாக உயர்த்தாமல், முன்போலவே ஒன்றரை ரூபாயாகவே இருக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1947 முதல் 1967 வரை தொழில் அமைதி இருந்தது. அதற்குப் பின்னால் தொழில் அமைதி இல்லை. தொழிலாளர் நலனில் அக்கரை கொண்ட அரசாங்கம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையைப் பார்த்தால் அவ்வாறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சிம்ஸன் தொழிற்சாலையில் சரியாக போனஸ் கொடுக்காததால் தகராறு ஏற்பட்டது. சோமசுந்தரா மில்லிலிருந்து இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பிட்டலுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய 25 லட்சம் ரூபாய் இன்னும் பாக்கியாக இருக்கிறது. அதை வசூலிப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவாக வேலை செய்யும் தொழிற்சாலையில் 7-ந் தேதிக்குள் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டத் தொழிலாளர்கள் இருந்தால் 10-ந் தேதிக்குள் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையைப் பார்த்தால் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு மூன்று மாதம், நான்கு மாதம் ஆகிறது. தொழிலாளர்கள் சம்பளம் கேட்டால் அவர்கள் தலைமேல் அடிதான் கிடைக்கும். அவர்கள் மண்டைதான் பிளக்கும்.

1972 மார்ச் 6] [திரு. என். கே. பழனிச்சாமி]

இப்படி இருந்தால், தொழிலில் எப்படி அமைதி இருக்கும்? இந்த நிலையில் தொழிலாளர் யூனியனில் தொழிலாளரே தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த தொழிலாளர்கள் நிலை என்ன ஆகும்? அவர்கள் பிரச்சனைகள் எப்படித் தீர்க்கப்படும்? ஆகவே சர்க்கார் இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் காணக்கூடிய வகையில் ஒரு தொழில் கொள்கையை உருவாக்கினால்தான் தொழிலில் அமைதி ஏற்பட முடியும்.

ஆயிரம் பேர் வேலை செய்தால் 500 பேரைதான் நிரந்தரப் பணியில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். மீதி 500 பேரை டெம்பரரி ஓர்க்கர்களாக வைத்திருக்கிறார்கள். நிரந்தரமாக பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்குப் பத்து ரூபாய் சம்பளம் என்றால் இவர்களுக்கு 7½ ரூபாய் கொடுத்தால் போதும். ஆக இந்த வகையிலும் முதலாளிகள் கொழுக்கின்றார்கள். 7½ ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் தொழிலாளி பத்து ரூபாய் சம்பளம் கேட்டால் தகராறு வருகிறது. அவனை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். அங்கே போராட்டம் நடக்கிறது. இம்மாதிரி நேரங்களில் அரசாங்கம் ஸ்திரமான நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் கஷ்டப்படும் தொழிலாளர்களை எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும்? இந்த மாதிரி காரியங்களில் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக தீர்வு காணப் பட்டால் தொழிலில் அமைதி ஏற்படும். மேற்கொண்டு இது மாதிரி சர்ச்சைகள் எழாது. மேலும், நிர்வாகத்தில் கன்ஸ்யூமர், ஊழியர், முதலாளி அகிய மூன்று தரப்பினரும் இடம் பெறும் வகையில் தொழில் கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது சர்க்கார் பல வாரியங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதை நான் எதிர்க்கவில்லை. ஏனென்றால் அந்த வாரியங்கள் இருந்தால்தான் எல்.ஐ.சி. லோன் கிடைக்கும் ஆனால் அந்த வாரியங்களில் உயர்தர அதிகாரிகளை—ஐ.சி.எஸ். ஐ.எ.எஸ். அதிகாரிகளை—ஏன் நியமிக்க வேண்டும்? அதனால் அரசாங்கத்தின் பணம் வீணாகிறதே தவிர என்ன பயன் கிடைக்கப் போகிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிலேஷன் ஆபீசர் என்று பத்துப் பேரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பத்து பேரும் சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களா என்றால் இல்லை. அது மட்டுமல்ல. சென்னை கார்ப்பரேஷனில் இப்போது ஒரு உயர்தர

[திரு. கே. என். பழனிச்சாமி] [1972 மார்ச் 6]

அதிகாரியை செக்ரட்டரியாக நியமித்திருக்கிறார்கள். இது தேவையா? இப்படிப்பட்டப் பதவிகளினால் அரசாங்கத்தின் பணம்தானே வீணாகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது) மக்களுடைய வரிப்பணம் தானே பாழாகிறது. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இருதாறு ஆண்டு காலமாக நம்மை ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்து நம்மை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்த அடிமை விலங்கினை சுக்குநூறு உடைத்தெரிந்தோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தி ஏகாதிபத்தியத்தை 1965-ம் ஆண்டில் மாணவர்கள் எதிர்த்து போராடிய நேரத்தில் 500-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களைக் கொன்று குவித்ததும் இந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடவில்லை. அத்தகையக் கொடுமையைச் செய்த காமராஜர் (*) இன்று மாணவர்களுக்காக நீலிக் கண்ணீர் விடக்கிறார்கள். சிம்ஸன் தொழிலாளர்கள் மேல் அக்கறை கொண்டவர்கள்போல் பரிந்து பேசுகிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது 'காமராஜர்' * என்று பேசினார்கள். அப்படி அவர்கள் பேசியதை இந்த சபையின் நடவடிக்கையிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முறையில் பேசுவதற்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் இந்த சபையின் கண்ணியத்தைக் காப்பதற்காக நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, 'காமராஜர்' (*) என்ற வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் (*) என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக சூழ் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1972 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கூட்டம் என்று கூட சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கூட்டம் என்றும் சொல்லலாம். ஆனால் குழு என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : (*) என்ற சொல்லை சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : சிம்ஸன் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் அக்கறைக் காட்டிய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆவடி டாங்கித் தொழிலாளர்கள்மீது அக்கறை காட்டாதது ஏன்? உண்மையிலே தொழிலாளர்மீது அக்கறைக் கொண்டவர்களாக இருந்தால், ஆவடி டாங்கி தொழிலாளர்கள் மீதும் பரிவ காட்டியிருக்க வேண்டும். ஆனால் வாய்மூடி மௌனிகளாகி விட்டார்கள் இவர்கள் பிரச்சினையில்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரும், தமிழகத்தின் நிதியமைச்சருமான டாக்டர் கலைஞர் மத்திய அமைச்சரோடு தொடர்பு கொண்டு, ஆவடி டாங்கி தொழிலாளர்களோடும் தொடர்பு கொண்டு, சுமுகமான முடிவு ஏற்பட்டு, மீண்டும் அந்தக் தொழிற்சாலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆக, தொழிலாளர்கள், ஏழை எளிய கிராம மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், சூத்தகைதாரர்கள் அகியோர் பயன் பெறும் வகையில் பல முற்போக்கானத் திட்டங்களைக் கொண்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி, என்னுடையக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய திராவிட மன்னேற்றக் கட்சி உறுப்பினர்களும்—இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சார்ந்த பெரியவர் ஐயா மணலி அவர்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வெகுவாகப் பாராட்டிய கோடு அதன் சிறப்பு அம்சங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இந்திய-பாகிஸ்தான் யுத்தத்தைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தம்முடைய முன்னுரையில்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1972 மார்ச் 6]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வங்காள தேசத்தை சர்வதேச அரங்கில் ஒன்றாக எல்லா நாடுகளாலும் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்ய நமது இந்தியப் பிரதமர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை எல்லாம் நாம் அறிவோம். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட விளைவுகளை எல்லாம் அறிவோம். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றையதினம் நம்முடைய மறைந்த மாமேதை—இதய தெய்வம் அண்ணா அவர்கள் நமக்கு உயிலாக விட்டுச் சென்ற மாநில சுயாட்சி பற்றி நாம் கோரிக்கை எழுப்பும்போது எத்தகைய வதந்திகளைப் பரப்பி விடுகிறார்கள். முதலாளித்துவ பத்திரிகைகள் எல்லாம் இதைப் பிரிவினைவாதம் என்பதாக எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் சித்தரிக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். நம்மைப் போன்ற சாதாரணமானவர்களுக்குக் கூட புரியாத வகையில் இராஜாஜியைப் போன்றவர்கள் எத்தகைய பொய்த் தகவல்களை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வந்தாலும்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று சொல்லுங்கள். பொய் என்ற வார்த்தையை இந்த அவையில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : சார் ஆன் ய பார்பின்ட் ஆப் ஆர்டர். இதே சட்ட மன்றத்தில் முன்பு முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜர் அவர்கள் பொய் என்று சொல்லலாம் என்பதாகத் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : யார் சொல்லியிருந்தாலும்—அது காமராஜரே சொன்னது என்றாலும் அந்த வார்த்தை பார்லிமெண்டரி ஆகிவிடாது.

திரு. மு. சுருளிவேல் : நாம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிற நேரத்தில் மட்டும் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை வாதத்தைக் கிளப்பு கிறார்கள் என்கிற தவறான பிரச்சாரம் செய்யப்படுவதைக் காண்கிறோம். இந்திய-பாகிஸ்தான் யுத்தத்தின் விளைவாக மேற்கு பாகிஸ்தானின் சர்வாதிகாரக் கொடுமையில் இருந்து 30 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட வங்காளிகள் காப்பாற்றப்பட்டார்கள் என்கிறபோது—சர்வாதிகாரம் அழிக்கப்பட்டதா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு நமது இந்தியப் பிரதமரிடத்தில்தான் சர்வாதிகார மனப்பான்மை தலைதுக்கிக்கொண்டு வருகிறது. அவர்களுடைய

1972 மார்ச் 6]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

உள்ளத்தில் சர்வாதிகார மனப்பான்மை வளர்ந்து வருகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது.

இந்திய-பாகிஸ்தான் யுத்தம் என்றவுடன் 55 கோடி மக்களும் ஒன்று திரண்டு ஒரே எண்ணத்துடன்—ஒரே கருத்துடன் அவர்களுக்கு அளித்த ஆதரவை அவர்கள் மறந்துவிட்டு தேர்தலிலே தம்முடைய கட்சிப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடும்போது அவர்கள் என்ன சொல்லி வருகிறார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். மத்திய அரசுக்கு கைதுக்குகிற நிலையில்தான் மாநில அரசுகள் இருக்கவேண்டும் என்கிற தொனியில் கேலித்தனமாக அங்கங்கே பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். பேச்சு மட்டுமல்ல—எழுதுவதிலே கூட தம்முடைய சர்வாதிகார மனப்பான்மை தலைதூக்கி நிற்கத்தான் எழுதி வருகிறார்கள். திருப்பதியில் பேசும்போது தம்முடைய கட்சியினருக்குத்தான் வாக்களிக்கவேண்டும் என்கிற நிலையில்

“ You must elect those State Governments which will act in time with the Central Government ”.

என்று கூறியிருக்கிறார். மத்தியில் எந்தக் கட்சி இருக்கிறதோ, அதே கட்சி மாநிலங்களில் இருக்கிற போதுதான்—மத்திய அரசுக்கு கைதுக்குகிற மாநில அரசுகளாக இயங்க முடியும்—அதைத்தவிர வேறு என்ன நன்மை அதன் காரணமாக ஏற்படும் என்று தெரியவில்லை.

மத்தியில் பண்டித நேரு அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது தான் அதே கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. காமராஜர் அவர்கள் இங்கே முதல்வராக இருந்தார். அவர் அங்கே சொல்வதற்கு எல்லாம் இங்கே இவர் சரி என்று சொல்லி நல்ல முதல்வர் என்று பெயர் தட்டிப் போவதில் கருத்துடையவராக இருந்த காரணத்தினால், எவ்வளவு பெரிய இழப்புகள் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

தேவிகுளம்—பிரமேடு பகுதியை ஒட்டியிருக்கிற போடி நகரைச் சேர்ந்தவன் நான். மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அந்தப் பிரச்சினையில் எனக்கு நேரடி அனுபவம் உண்டு. தேவிகுளம்-பிரமேடு பிரச்சினை வந்தபோது தமிழ்நாட்டுடன் சேரவேண்டிய அந்த நியாயமான கோரிக்கையை திரு. நேரு அவர்கள்

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1972 மார்ச் 6]

அலட்சியப்படுத்தியபோது திரு. காமராஜர் என்ன செய்தார்? அவர் சொல்வதே சரி என்று சும்மா இருந்த காரணத்தினால் இன்றையதினம் முக்கியமான அந்தப் பகுதிகள் நம் ராஜ்யத் தோடு இணைக்கப்படாது கோளாவுடன் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டன.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தேவிசுளம்-பீர்மேடு பிரச்சினை வந்தபோது அந்தப் பகுதி தமிழ்நாட்டோடு இணைக்கப் படவேண்டும் என்பதற்காக திருவிதாங்கூர்—கொச்சியில் இருந்த காங்கிரசைச் சேர்ந்த நாங்கள் போராட்டம் நடத்தினோம். அதற்காக நாங்கள் எல்லாம் சிறைச்சாலை சென்றவர்கள். கடைசியில் ராஜ்ய புனர் அமைப்புக் கமிஷன் நமக்கு விரோத மாகத் தீர்ப்பு அளித்துவிட்ட காரணத்தினால் அந்தப் பகுதி நமக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. இன்றைக்கு அதுபற்றி ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த இவர்கள் ஒரு போராட்டம் நடத்தத் தயாராக இருந்தாலும் நாங்களும் ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிறை சென்றிருக்கலாம். ஆனால் மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் காங்கிரஸ் கட்சியே—ஆளும் கட்சியாக இருந்த நிலையில் திரு. காமராஜர் அவர்கள் தமிழர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கையை எடுத்து வற்புறுத்தத் தவறிவிட்டதன் காரணமாக அந்தப் பகுதி தமிழர் களுக்கே துரோகம் செய்துவிட்டார். அவரது காங்கிரஸ் கட்சியினர்களின் கோரிக்கைகளையே ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்திருக்கிறார். அதன்காரணமாக இன்றையதினம் தமிழகம் 50 கோடிக்கும் அதிகமான அந்நியச் செலாவணியை—அந்தப் பகுதியில் இருந்து கிடைப்பதை—இழந்து நிற்கிறது. அதே நேரத்தில் அந்தப் பகுதியில் உள்ள 5 லட்சம் தமிழர்கள்—தமிழர்—மலையாளி என்கிற இனப்பிரிவு காரணமாக அரசியல் கட்சிகளின் தவறான போக்குகளினால் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அங்கிருந்து தமிழர்கள் எல்லாம் மலையாளிகளால் விரட்டப்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : பீர்மேடு சம்பந்தமாக கனம் மெம்பர் பேசுகிற காலத்திலே மலையாளிகளுக்கும்—தமிழர் களுக்கும் மோதல் என்கிற அளவில் பேசுவதை தயவு செய்து

1972 மார்ச் 6] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

வெளியிடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறான குழந்தை அங்கில்லை. நம்மிடையேயும் இல்லை.

திரு. மு. சுருளிவேல் : நான் அங்கே ஒரு பிரச்சினையை உண்டாக்கவேண்டும் என்று பேசவில்லை. முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் அவர்கள் தத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்கிறார். ஆனால் நான் அங்கே நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்கிறேன். மலையாளி களினால் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிற தமிழர்கள்—கற்பழிக்கப்பட்ட பெண் இந்தச் சம்பவங்களை எல்லாம் முதல்வர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் நான்காவது ரேவின்யூ போர்டு மெம்பரை அங்கே அனுப்பி இன்றுள்ள நிலையைக் கண்டறியச் செய்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய அவல நிலை மத்தியிலும் காங்கிரஸ் ஆட்சி—மாநிலத்திலும் காங்கிரஸ் ஆட்சி என்று இருந்தபோதுதான் உண்டானது. நம்முடைய உரிமைகள் தக்கமுறையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று தான் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருமைபடக்கூடிய அளவில் நமது கலைஞர் அவர்கள் முன்வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் இதய தெய்வம் மாமேதை அண்ணா அவர்கள் எங்களுக்கு விட்டுச்சென்றிருக்கும் உயில் ஆகும் இது. மத்திய அரசை பலப்படுத்துவதற்காக மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை நாங்கள் முன் வைத்திருக்கிறோமே தவிர மத்திய ஆட்சியைப் பலப்படுத்துவதற்காக வைக்க வில்லை.

ஆனால் அரசியலிலே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்து அரசியலிலே பலமான அரசு—ஸ்ட்ராங் சென்ட்டர்—எத்தகைய ரத்தக் களறிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நாம் கேட்பது எத்தகைய சுய ஆட்சி என்பதை அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் இதய சுத்தியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம், நாங்கள் கேட்கும் மாநில சுயாட்சி தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் நன்மைகளைப் பேணிக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் கேட்கிறோம். நாலரைக் கோடி மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்துக் கேட்கிறோம், நாட்டுமக்களின் மத்தியிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். மாநில சுயாட்சி கிடைத்தவுடன் ஏதோ எங்களுக்கு ஒரு பெரிய அந்தஸ்து

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1972 மார்ச் 6]

கிடைத்துவிடும், ஒரு பெரிய கௌரவம் கிடைத்துவிடும் என்பதற்காகக் கேட்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாநில சுயாட்சி என்பது நாங்களாக ஏற்படுத்தியது அல்ல. அன்றைய தினம் இந்தியா—பாகிஸ்தான் என்று இரு நாடுகளாக இந்தியா பிரிக்கப்பட்டபோதே சுயாட்சித் தத்துவம் ஏற்பட்டது என்பதை தயவுசெய்து மறந்துவிடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியாவின் சரித்திரம் நமக்கு எதை அறிவுறுத்துகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பிரிட்டிஷார் நமக்கு சுதந்திரம் அளிப்பதற்கு முன் இந்தியத் தேசியக் காங்கிரஸும், முஸ்லீம் லீகும் முதலில் விடுதலைப்பிரச்சினையைத்தான் முன்வைத்தன. பின்னர் காலப்போக்கில், இந்தியாவில் இந்துக்கள் மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறார்கள். முஸ்லீம்கள் மைனாரிட்டியாக இருக்கிறார்கள். மைனாரிட்டிகளின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு, தனி நாடு வேண்டும் என்று முஸ்லீம் லீக் பல போராட்டங்களையும் பல தியாகங்களையும் செய்து வந்துகொண்டிருந்த நேரத்தில் இங்கிலாந்தில் பிரிட்டிஷ் பிரதமராக அட்லி இருந்தார். 1946 மார்ச் 23-ம் தேதி பிரிட்டிஷ் கேபினெட் மிஷன் என்ற பெயருடன், ஸர் பெட்ரிக் லாரன்ஸ், ஸர் ஸ்டால்டோபோர்டு கிரிப்ஸ், இன்னும் ஒருவர் ஆக மூவர் குழு இந்தியாவுக்கு வந்திருந்தது. அவர்கள் டெல்லியிலும், சிம்லாநிலும் பல மாநாடுகளைக் கூட்டி, காங்கிரஸ், முஸ்லீம் லீக் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசினர். பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். இந்தியாவுக்கு ஒரு பெடால் சர்க்கார் அமைப்பது என்றும், எந்த அளவுக்கு சிறுபான்மையினருக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது என்றும் பேசப்பட்டது. பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு உறவு, கம்யூனிகேஷன் போன்றவைகள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருப்பது. மற்ற அதிகாரங்களை மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுத்து விடுவது என்று பேசப்பட்டது. ஏதாவது ஒரு மாநில அரசு தனக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தை மத்திய அரசுக்குத் தந்துவிட விரும்பினால் தந்து விடலாம். மௌலானா அபுல் கலாம் ஆசாத் இம்மாதிரி யோசனையை வெளிப்படுத்தினார். முஸ்லீம் லீக் கட்சியும் அந்த யோசனையை ஒப்புக்கொண்டது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும், சர்தார் வல்லபாய் படேல் அவர்களும் தான் இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்று இருநாடுகளாக அண்டித்தார்கள். அதன் பயனாகத்தான் இன்றைய தினம் நாம்

1972 மார்ச் 6] [திரு. மு. சுருளிவேல்]

ராணுவத்திற்காக இரண்டாயிரம் கோடிக்கு மேலாக செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறே பாகிஸ்தானும் ராணுவத்திற்காகச் செலவழித்துக் கொண்டு வருகிறது. நாடு பிரிவினைக்கு இவர்கள் இருவருமே முக்கியமான காரணஸ்தர்கள். நாடு பிரிவினைக்கு ஜனாப் ஜின்னாவோ அல்லது முஸ்லிம் லீக் கட்சியோ காரணமல்ல. நான் சொல்வது வெறும் பேச்சல்ல. இது சரித்திரம் கூறுகிற உண்மை.

காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக ஆறு ஆண்டுக்காலம் இருந்தவர் மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத். அவர் எழுதிய 'இண்டியா வின்ஸ் ஃப்ரீடம்' என்ற நூலில் இதை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பெடரல் சர்க்காரை காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய எ.ஐ.சி.சி. மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டது. மகாத்மா காந்தியும் முதலில் இதை ஏற்றுக் கொண்டார். மகாத்மா காந்தி கூறுவதாக திரு. ஆசாத் அலி அவர்கள் 'Gandhiji was emphatic that only a Federal Constitution could work in a country like India' என்று கூறுகிறார்.

பல மொழிகளையும், பல ஜாதிகளையும் கொண்ட ஒரு பெரிய நாட்டுக்கு குடியாட்சி தத்துவம் சிறந்த தத்துவம் என்று காந்தி ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்கிற பிரிவினை இல்லை என்கிற நிலை ஏற்பட்டபோது, இங்கேதான் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும், சர்தார் வல்லபாய் படேல் அவர்களும் வில்லன்களாக வருகிறார்கள். ஜவஹர்லால் நேருதான் அன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்தார்...

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, on a point of order. The hon. Member must speak on the Budget.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது வரவு-செலவுத் திட்டம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நிதிநிலை அறிக்கையை யொட்டிப் பேச வேண்டும்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: அந்த வரலாறுகள் எல்லாம் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அந்த சரித்திர வரிகள் சிறப்பு மிக்கவை.

'The acceptance of the Cabinet Mission Plan by both the Congress and the Muslim League was a glorious event in the history of the freedom movement.'

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1972 மார்ச் 6]

இது விடுதலை வரலாற்றிலேயே பொன்னாள் நிகழ்ச்சியாகும் என்று ஆசாத் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இந்தச் சூழ்நிலையில் 1946 ஜூலை 10-ம் தேதியன்று காங்கிரஸ் தலைவர் பிரஸ் கான்ஸ்பிரன்ஸ் ஒன்றைக் கூட்டினார். அந்தக் கூட்டத்தில், 'பிரிட்டிஷ் கேபினெட் மிஷன் அளித்த அறிக்கையைத்திருத்துவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உரிமை இருக்கிறது' என்று கூறினார். இதன்பிறகுதான் முகமதலி ஜிணப் ஜின்னா அவர்கள், மைனாரிட்டி மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை, எங்களுக்கு தனி நாடு வேண்டும், பிரிட்டிஷ் கேபினெட் மிஷன் ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்ற வகையில் தனி நாடு கோரிக்கையை, முன்வைத்தார். நாடு பிரிவினைக்கு அன்றையதினம் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும், சர்தார் படேல் அவர்களும் தான் ஊன்றுகோலாக இருந்தார்கள். அன்றையதினம் மாநில சுயாட்சி மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாக இந்தியா-பாகிஸ்தான் என்ற இரு நாடுகளாக உருவாயின. இன்றைக்கு நாம்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்—மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னவுடன் என்னவோ, ஏதோ என்று சொல்கிறார்கள்.

இன்னும் ஒரு சான்று கூற விரும்புகிறேன். அன்றையதினம் மாநில சுயாட்சிக்கு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு விரோதமாக இருந்தார். இன்றையதினம் அவருடைய மகள் திருமதி இந்திரா காந்தி இருக்கிறார்கள். மேலும், ஷேக் முஜிபுர் ரஹ்மான் அவர்கள் முதன்முதலில் தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது ஆறு அம்சத் திட்டங்களைத்தான் முன்வைத்தார். நாமும் அவரைப் போலத்தான் மக்களை வாழ வைப்பதற்கு, மக்களின் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். முஜிபுர் ரஹ்மான் அவர்கள், வெளிநாட்டுச் செலாவணி, உள்நாட்டு வர்த்தகம், கரன்சி வைத்துக்கொள்ளுதல் போன்றவற்றை வைத்துக்கொள்ள உரிமை வேண்டும், என்று சொன்னார்கள். அவர் கேட்டது ஒரு தனி நாடு போன்றுதான் உரிமைகளைக் கேட்டார்கள். வேண்டுமானால் மத்திய அரசு இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்கிற தன்மையில்தான் முஜிபுர் ரஹ்மான் பிரச்சினைகளை முன்வைத்தார். அப்படிப்பட்ட சுயாட்சிக்கு நமது பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஆதரவு

1972 மார்ச் 6]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

அளித்தார்கள். அதற்காக அயல்நாடுகளுக்குச் சென்று *
“உலக நாடுகளே, யாஹியாகாளைப் பாருங்கள், அவருடைய
ராணுவம் செய்யும் அட்டோழியங்களைக் காணுங்கள், அங்குள்ள
பெண்களின் கற்பைச் சூறையாடுவதைப் பாருங்கள்” என்று
கூறிதான் முஜிபுர் ரஹ்மான்னுக்கு ஆதரவு தேடினார்கள்.
இன்றையதினம் அது தனியாக, தனிநாடாக உதயமாகி
யிருக்கிறது. அப்படி முஜிபுர் ரஹ்மான் திட்டத்திற்கு ஆதரவு
கொடுத்தவர்கள், அந்த சுயாட்சியை ஆதரித்தவர்கள், நாம் மாநில
சுயாட்சி கேட்கும்போது எதிர்க்கிறார்கள். எங்களுடைய
மதிப்புமிக்க தானைத் தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கேட்கும்
மாநில சுயாட்சியை மறுப்பது எதற்காக? நாங்கள் முஜிபுர்
ரஹ்மானைப்போல் கேட்கவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

டெல்லியிலே பலமான சர்க்கார் இருக்க வேண்டுமென்று
கூறுவது எதற்காக? இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு உறு விரியாத
வகையில் நாம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். ஏனோ டெல்லி
அரசு இதனை மறுக்கிறது. முதன்முதலில் வங்க தேசத்தின்
உரிமைகளை யாஹியாகான் மதிக்காத தன்மையினால்தான்
இன்றையதினம் பங்களா தேஷ் உதயமாகியிருக்கிறது. மாநில
சுயாட்சி மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் இந்தியாவானது
இந்தியா-பாகிஸ்தான் என்கிற இரு நாடுகளாக பிரிந்தன. நாம்
சுயாட்சி கேட்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினைக்
குரல் எழுப்புகிறது என்று சொல்கிறார்கள். பிரிவினை நமது
லட்சியம் அல்ல, மாநில சுயாட்சியை அடைவதே நமது
லட்சியம். இந்த லட்சியத்தை நாம் அடைய முடியாவிட்டாலும்,
வருங்கால சந்ததியினர் ரத்தக்களறி மூலமாகவாவது
பெறுவதற்கு போராட்டம் நடத்துவார்கள் என்பதைக் கூறி. இந்த
வரவு செலவுத் திட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்காக, அவர்களின்
நன்மைக்காக அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் கூறி, என்னுடைய
உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. சுப்பு : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், பாரதப்
பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று
பேசிவந்ததை அவர்கள்** என்று இப்பொழுது பேசிய உறுப்பினர்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்
பட்டது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1972 மார்ச் 8]

அவர்கள் சொன்னார்கள். ** என்று சொல்வது பார்லிமெண்டரி வார்த்தைகள்தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ** என்ற சொல்லை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன்.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டின் பட்ஜெட் உரையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

சாலைப் போக்குவரத்து நல்ல முறையிலே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே நீண்டதூரம் பிரயாணம் செய்யக்கூடிய சாலைகள் எல்லாம் மோசமாக இருக்கின்றன. நான் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபொழுது அதாவது 1947-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமையை நினைவில் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இந்த சாலை வசதிகளுக்கு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கிச் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில் குழுளி, வைகை அணைப் பகுதிகளில் வெளிநாடுகளிலிருந்து அதிகமாகப் பயணிகள் வருகிறார்கள். அங்கே போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. மதுரையிலிருந்து வைகை அணைக்குப் போவதற்கு நாற்பது மைல் இருக்கிறது. சொகுசாகச் செல்லக்கூடிய கார்ப் பயணம் ஆக இருந்தாலும் கூட இரண்டு மணி நேரம் ஆகிறது. இன்றைக்கு அந்த சாலை உள்ள நிலைமையில் வாகனங்கள் ஒழுங்காகப் போய் வரமுடியவில்லை. எனவே, நல்ல முறையிலே சீரமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைய முன்தினம் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் கூறினார்கள், இந்த பட்ஜெட் தேர்தலுக்கு முன்பாகச் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருந்தால் இன்னும் அதிகமான இடங்களை ஆளுங்கட்சி பெற்றிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், இந்த பட்ஜெட் தேர்தலுக்கு முன்னதாக வந்திருந்தால்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1972 மார்ச் 6] [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

மதுவிலக்கை எடுத்துவிட்டிருந்தால் முடிவு வேறு விதமாக இருந்திருக்கும். நிச்சயமாக ஆளுங்கட்சிக்குச் சாதகமாக இருந்திருக்காது, பாதகமாகத்தான் இருந்திருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாட்டுப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு என்று லாட்டரி சீட்டுகள் விற்கப்படுகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களுடத்திலும், கிராம சேவக்குகளுடத்திலும் டிக்கெட்டுகளைக் கொடுத்து 2,000 ரூபாய் வசூல் செய்துகொண்டுமேயும்தான், இல்லாவிட்டால் சம்பளத்திலிருந்து பிடித்துக்கொள்வோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. லேட்களில் இருந்தும் நீக்கி விடுவோம் என மிரட்டப்படுகிறது. இப்படிச் செய்துதான் பாதுகாப்பு நிதி திரட்டவேண்டுமா? உருட்டலாலும், மிரட்டலாலும் 3.30 கோடி ரூபாய் திரட்டியிருப்பதாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. இதை எல்லாம் எங்களைப்போல் பார்ப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும். இன்னும் முதலமைச்சர் கூறிய பத்துக் கோடி ரூபாய் எப்படித் திரட்ட முடியும் என்ற சந்தேகத்துடன் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிக்கின்ற சர்சார்ஜ் 1½ ரூபாயாக இருப்பதை 2½ ரூபாயாக மாற்றவேண்டுமென்று இந்த பட்ஜெட்டில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அம்மாதிரிச் செய்தால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மேட்சிங் கிராண்ட் பணத்தையும் சேர்த்து இதன்மூலம் வசூல் செய்யும் பணத்தையும் சேர்த்து மொத்தமாகக் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் குடிநீர் போன்ற கிட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வார்கள்.

ஊராட்சி மருந்தகங்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக பட்ஜெட்டிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 45 ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய ஆண்டிபட்டித் தொகுதியிலே மருத்துவ வசதிகள் தேவையான அளவுக்கு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அந்த மருந்தகத்தையும் அந்த 45-லே ஒன்றாக இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1972 மார்ச் 6]

கைத்தறி நெசவாளர்கள் எங்கள் தொகுதியிலுள்ள சக்கம்பட்டி, சுப்பலாபுரத்திலும் போர்க்கொடி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்று நாட்களாக பஸ் முன்னால் மறியல் செய்து அவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டு பெரியகுளம் சிறைச் சாலையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். நான் பெருமைப் படுகிறேன், அங்கே போர்க்கொடி உயர்த்தியிருக்கிறவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதைப்பற்றி நான் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருந்தேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அதை இன்று எடுத்துக்கொண்டு தள்ளிவிட்டார்கள். எனவே அரசாங்கம் அவர்களுடைய பிரச்சனையில் தலையிட்டு—அவர்கள் வறுமையால் வாடுகிறார்கள், பசியிலும் பட்டினியிலுமாய் கிடக்கக்கூடிய மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்—வெளியூருக்குச் சென்று பிழைக்கக்கூடிய நிலைமைத்தான் இருக்கிறது—அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுப் புனர் வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்திலே ஒரு தைலான் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்போவதாக அறிகிறேன். சில ஆளுங்கட்சித் தோழர்கள் அவர்கள் பகுதிக்கு வேண்டுமென்று கேட்பதாக அறிகிறேன். அதை எங்கள் தொகுதியில் ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள ஏழைகள், நெசவாளர்கள் பயன் அடைவார்கள்—அதற்கு 120 ஏக்கர் இடம் தேவைப்படுகிறதாகச் சொல்கிறார்கள், அதற்கு இடம் எங்கள் பகுதியில் இருக்கிறது எடுத்துக் கொள்ளலாம்—நெசவாளப் பெருமக்களை கஷ்டப்படுகின்ற மக்களை வாழவைக்கவேண்டுமென்றும் இந்த ஆண்டே அதை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனை மோசமாக இருக்கிறது. ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் தாலுகா அலுவலகங்களுக்கு சென்று மனுக்கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். எழுச்சி நாள் என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1972 மார்ச் 6]

* **THIRU K. M. SUBRAMANIAM** : Mr. Deputy Speaker, Sir, I think I should be one of those who should congratulate the framers of this Budget because we are always accused that we do not refer to all the good things that are done by the D.M.K. Government. I have heard ever since I entered this Assembly, that the Congress Party is always critical and never appreciates whatever the ruling party does. I feel, Sir, that the duty of the Opposition is to support the ruling party whenever it does good things and criticise whenever it does wrong things and help the Government by offering constructive criticism whenever they are lagging behind in certain respects. We are not therefore criticising the Government for the sake of criticism.

Coming to the Budget, this is an unusual Budget because we are for the first time seeing a surplus Budget in any State in India after 1952. Surplus budget is a budget that comes from prosperous countries and not from developing countries which need lot of money for development. It looks as if we have completed everything and we have given the best form of education and we have built the best schools and hospitals. It looks as if we have fulfilled all the social needs of our people. I think this is the first time that a surplus Budget is presented by a Party which says, that they are Socialists without fulfilling any Government explanations. This Budget is an extremely unsocialistic Budget and it is a capitalistic Budget and I think any intelligent person will agree with me that a surplus Budget cannot be presented at this juncture when we want money for various welfare purposes.

I find there has been a very good appreciation from the other side.

THIRU S. KANDAPPAN : May I seek a clarification ? When the country is suffering from run-away inflation, what is the alternative to a surplus budget?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : When there is a seminar on that subject I can answer that question. I cannot answer it in one or two minutes. It is a pertinent question and it needs a pertinent answer and it would take sufficient time to give the answer.

Our friends say that they had allotted Rs. 94 crores for education whereas Congress Government allotted only Rs. 54 crores during 1966-67. But let me remind them through you that

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1972 மார்ச் 6]

during 1966-67 the revenue was only Rs. 194 crores whereas revenue today is Rs. 394 crores. When there is thus Rs. 200 crores increase in revenue from 1966-67 to 1972-73, naturally you must have increased expenditure and your expenses must increase. Otherwise what is the use of getting extra revenue? When revenue has increased by Rs. 200 crores, naturally the expenditure must increase. So there is nothing spectacular in spending Rs. 94 crores on education.

Next there is the "debt charges" item. Nowhere do I find any particulars regarding what is the interest or rate of interest we pay for the loans taken, for the debts incurred. I went through the pages and I do not find any item giving me clear picture as to what is the total interest charge this Government has to pay on account of "debt services". For the progress of the country the most essential thing is to get money at the cheapest rate of interest. In Germany we find that the deposit interest rate has gone down to 3 per cent. I do not know what the Reserve Bank is charging as interest for the overdrafts. I know in the Madras Corporation, we have been paying $9\frac{1}{2}$ per cent interest for the money borrowed from banks, which is absolutely wrong.

So far as our people concerned, they have not only to pay the taxes levied by the State Government, but also Central taxes and also taxes levied by municipalities. It looks as if not only the revenue of State has increased by Rs. 200 crores during the last five years, but the taxes levied by municipalities, just to quote an example, Conjeevaram Municipality and Corporation of Madras, have increased by 300 per cent from 1967 to 1972. The total amount of property tax collected from the public by the municipalities have considerably gone up.

Coming to agriculture, we find that Tamil Nadu has played its part so splendidly. But there is nothing special to take special pride. In 1947 the total agricultural product was 4.7 crores of tons and to-day it is 10 crores. It has more than doubled during 1970. Of course certain States like Punjab, where it has trebled, there is plenty of wheat for sale and I hope the Hon. Ministers must have seen the recent statement by Punjab Government. There is nothing to take pride: with all the fertiliser factories opened by Central Government, dams constructed by Congress Government before 1967, with all the canals that have been dug,

1972 மார்ச் 6] [Thiru K. M. Subramaniam]

if this Government has not grown up, it would mean that it had prevented growth. What has happened is with all the foundations we have laid, it has automatically grown. That is all.

Coming to unemployment, the Hon. Chief Minister has mentioned that a certain Youth Corps had been formed and employment would be given for 2,000 boys and perhaps to 15 girls. That is a drop in the ocean. Unemployment is so widely prevalent that we have to tackle it in a big way. Unemployment is so rampant that we have to find out whether we had gone in the wrong direction in the matter of industrialisation. This problem has to be tackled drastically. No piecemeal solution would solve the problem.

Of course, the question of prices is there but I do not want to mention anything about it here now. Coming to unemployment problem, we find a bread factory had been opened in Madras and many small bread shops had closed down because of this. It may be that I may be termed anti-deluvian or 200 years old in my thinking but that is not the case. I am referring to the problem of unemployment that the starting of bread factory had created.

By the dairy farm, how many milkmen had lost their livelihood and how many had to go to the farm to supply milk there, are all known to us.

There is the problem of hawkers. I know hawking on foot path is a bad thing. But how many families are depending on that trade? When 4,000 families are depending on hawking business, we must find them alternative means of livelihood before driving them out of their business.

Coming to my constituency of Madras City, I represent Thyagaraya Nagar and it represents in miniature all the parts of City. We in the Corporation have been pleading for many amenities. The Corporation was asked to borrow from L.I.C. for various schemes of Corporation. Instead of Government helping it, the Corporation had to seek loans from L.I.C. We got Rs. 5 crores from L.I.C. but we were asked to put it in deposit with Reserve Bank on the account of 'State Government'. Why should the Corporation then borrow? I have a shrewd suspicion that on account of over-drafts with the Reserve Bank, Government had been forced to borrow this money through us.

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1972 மார்ச் 6]

Coming to rural development, we find that the roads in City are in bad condition. (Thiru N. Veerasamy : Rural development—does it including City). I mean the condition of roads is not happy. So far as Veeranam is concerned, the allocation is only Rs. 2 crores in 1971-72 and in 1972-73, we do not find bigger allocation but only Rs. 2 crores. They ought to have provided Rs. 7 crores during 1972-73 if they wanted to complete the scheme in 1973. I do not want to take up your time, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: Not my time, but the time of the House.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Coming to the last point and very important point, so far as Madras City is concerned elementary education is the sole re-ponsibility of the Corporation. During the year 1919 an Act was drafted and we have gone back to the same Act by the present Act. We have gone 50 years back. Elementary education has to be managed with the education cess which the Corporation is collecting as a percentage on property tax. The entire City children are to be educated by the Corporation of Madras. I think it is very reasonable instead of giving a surplus Budget, the Corporation should have been given a cent per cent matching grant on educational cess. If the Corporation has collected Rs. 100 crores by way of education cess, the Corporation must be given Rs. 100 lakhs. But the Government is giving only Rs. 50 lakhs now following the same 1919 British Act. The pro-socialist, poor man's Government is continuing the practice of British regime of 1919. How can we work, how can we develop? How can we carry on?

I am very happy about the last paragraph in the Chief Minister's Budget speech. He has brought in there the State Autonomy question. There are many who have discussed it without understanding it. Perhaps either I have not understood or they have not understood what the Chief Minister has said. The Chief Minister has categorically stated there and he has used a wrong term 'State Autonomy'. What he wants is more powers to do better things. If that is the case, no body will have quarrel, provided these powers asked for are reasonable powers, powers asked for are the result of the experience of administration during the last 23 years. If there is difficulty, let us sit down together and solve the difficulties. If prices are increasing and if it is because of the Government of India, let all the Ministers meet

1972 மார்ச் 6]

[Thiru K. M. Subramaniam]

together and sit down and discuss how to solve it. That is the way to do it and not by getting out of the Union. State Autonomy according to English dictionary is a power to do without anybody's compulsion. I think once India minus Burma was India. India minus Burma and Ceylon was India. Today India minus Burma, Ceylon, East and West Pakistan is India. India minus Burma, Ceylon, East and West Pakistan and Tamil Nadu should not be India. We do not want that. All that we want is, we should be united. We should continue like this. But wherever there is difficulty, you can solve it.

Some hon. Members suggested that finance should be improved. Suppose income-tax is given to us, can we manage? I am very clever businessman and I have been in business. I will have a shop in Madras. I will sell an article costing one rupee at Rs. 1.50 at Madras. If income-tax is State business I will have my shop in Calcutta, another branch, no shop actually but on paper, that is, letter-head, bill book, etc. I will have another shop in Gujarat, another shop in Trivandrum and I will say I will give a bill from Trivandrum for Rs. 1.50, I will give a bill from my shop in Calcutta for Rs. 1.20, 1.40 or 1.50. That is all I have seen during British days happening. That is the reason why great intellectuals like Dr. Ambedkar and Sir Alladi Krishnaswami Iyer and other people sat together and discussed about evasion of tax. All these things have to be done calmly and they cannot be done overnight. So far as finance is concerned, definitely we will be, our party will be with the ruling party to demand a higher share or even a share out of surcharge as the Hon. Chief Minister has put it.

Now, Sir, my only request to the Hon. Minister for Sales Tax is this. Unfortunately he is not in the Assembly. I have a last request to make. Please avoid this surcharge, and remove this surcharge. It does not bring us anywhere. What is the use of having a surcharge of 5 per cent? You have got a surplus Budget. This is the time to avoid the surcharge. This surcharge is creating a lot of difficulty and a lot of false accounts and so, that should be avoided.

As far as urban land tax is concerned, it is the property of the Corporation of Madras. It is the Corporation of Madras that gives roads, drainage, and water-supply. It is the Corporation that

[Thiru K. M. Subramaniam] [1972 மார்ச் 6]

has increased the value of the properties. If the Government is fair and just, I think the Government should give the entire urban land tax collection from the City of Madras to the Corporation to supplement their income. Thank you, Sir.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம், தமிழாய்ந்த நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புதுமை மணம் கமழ, புரட்சிக் கனல் தெறிக்கும் பொன்னுடையாய் ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் பாதுகாக்க வேண்டிய பெட்டகமாய் நம்முடைய கரங்களிலே தவழ்ந்து, 2½ கோடி ரூபாய் உபரி வருவாய் உள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனமாற வரவேற்றுப் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1972-73-ம் ஆண்டில் திட்ட வகைகளுக்காக மத்திய சர்க்கார் 45 கோடி ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறது. அதை இதே ஆண்டில் திருப்பிக் கொடுக்கும்போது 53 கோடி ரூபாயாகத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த 45 கோடி ரூபாயை 53 கோடி ரூபாயாகத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற நிலையில் ஏறத்தாழ 8 கோடி ரூபாய் வட்டியாக மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில சர்க்கார் தரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சங்கடமான சூழ்நிலை மனிதாபிமானத்திற்கு ஒத்ததா என்பதை மத்திய சர்க்கார் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சங்கடமான சூழ்நிலையிலே நம்முடைய தமிழக சர்க்கார் தமிழக வரலாற்றில் ஏன் இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறு எந்த மாநில முதலமைச்சரும் எடுக்காத அளவுக்கு நல்ல முடிவுகளை, புரட்சிகரமான திட்டங்களாகச் செயல்வடிவம் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைய வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே தமிழகம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே முன்னோடியாகவும், வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகிறது.

வேளாண்மைத் துறையில் பசுமைப் புரட்சியின் மூலமாக மகத்தான மாறுதலை இன்றைக்குச் செய்து காட்டியிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது கடந்த ஆண்டில்

1972 மார்ச் 6] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

ஏறத்தாழ 59 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர் செய்த நிலைக்கு மாறாக, நடப்பு ஆண்டில் 66 லட்சம் பயிரை விளைவிப்பதற்கான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அவர்களுடைய மனம் களியும் அளவுக்கு கடன்களை வழங்கியிருக்கும் தன்மையைப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அரசு எந்த அளவுக்குத் தாராள மனப்பன்மையோடு கடன்களை வழங்கியிருக்கிறது என்ற கணக்கைப் பார்த்தால், 1967-ல் சுமார் 31 கோடி ரூபாய் தான் வழங்கப்பட்ட நிலையிருக்க நடப்பு ஆண்டில் சுமார் 61 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடன்களாக வழங்கப் பட இருக்கிறது. விவசாயத் துறையில் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய புரட்சியை, பசுமைப் புரட்சியைச் செய்து காட்டியிருப்பது ஒரு சிகரமாகத் திகழுகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது.

தமிழக அரசு செய்வதெல்லாம் நாட்டின் நலனுக்காக என்று சொல்லப்படுகிற அடிப்படையில் இன்றைக்கு மின்விளக்கு எரியாத ஊர்களே இல்லை என்ற நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மின்விளக்கைக் காணாத கிராமமே இல்லையென்ற நிலை ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த ஆண்டு 51,000 கிராமங்கள் மின் விளக்குகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. இதைவிட மகிழ்ச்சியான ஒன்று 1967-க்கு முன்பு அரிசனக் காலனிகளில் 2,500 கிராமங்களில்தான் மின்விளக்குகள் பொருத்தப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தது.

ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் இந்த நடப்பாண்டில் 15,000 ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு மின் விளக்குகள் அமைத்துத் தந்திருக்கிற பெருமை இந்த அரசைச் சாரும்.

தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள், அடித்தளத்தில் தாழ்ந்து விழ்ந்திருக்கின்ற மக்கள் உயர்மட்டத்திற்கு வரவேண்டும், அவர்களது வாழ்க்கை மாங்குயில் கூவும் பூஞ்சோலையாக மாற வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் எட்டு கோடிக்கு மேலாக ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலன் கருதி என்றால், அவர்களது பெருந்தன்மையை உள்ளபூர்வமாக

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1972 மார்ச் 6]

நான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே அடிப்படையில் இந்தச் சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தைச் செய்திருக்கிறது. இந்திய கம்யூனிஸ்டு தோழர்கள் பேசலாம், எந்தெந்த முறையில் இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் காரணங்கள் காட்டினாலும் இன்று இந்திய வரலாற்றிலேயே புரட்சிகரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற இத்திட்டத்தினைக் கூர்ந்து கவனிக்கிறபோது 1961-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சி உச்சவரம்பு கொண்டு வருகிறோம் உச்சவரம்பு கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லிச் சொல்லி காலம் கடத்தி மிச்சமே இல்லாத அளவிற்கு சூழ்நிலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால் கழக ஆட்சி உச்சவரம்பு கொண்டு வருகிற சட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தி உடனடியாக ஒரு ஆளுக்கு 15 ஏக்கர்சளுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்ற நிர்ப்பந்தத்தை நிலைநாட்டிக் காட்டியது. இன்றையதினம் அதைவிடத் தீவிரமாக, அதைவிடப் புரட்சிகரமாக, அதைவிட வேகமாக ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஏக்கர் என்ற வகையில் நிலைமையை மாற்றி 40 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர்கள்தான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றதொரு முடிவை, மகிழ்ச்சிகரமான தித்திக்கும் செய்தியை இந்த அவையில் நமது முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கூறும்போது முதல்வர் அவர்களது பெருந்தன்மை மட்டுமல்ல, ஏழை எளிய மக்கள் மீது, அடித்தளத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது அவர்களுக்குள்ள அக்கறையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்டதொரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை உருவாக்கி, தந்ததற்காக.

இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிற தருணத்தில் வெளியில் பேசப்படுகிறது. வட்டம், மாவட்டம், இதெல்லாம் சுத்த மட்டம் என்று வெளியிலே பேசப்படுகிறது. வட்டச் செயலாளர்கள் வளம் கொழிக்கும் நிலையை அடைந்துவிட்டார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். மாவட்டச் செயலாளர்கள் லட்சாதிபதிகளாக மாறிவிட்டார்கள் என்று பேசுகிறார்கள்.

1972 மார்ச் 6] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். இன்று மதிப்பிற்குரிய பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஊர் எல்லாம் சென்று பேசி வருகிறார்கள். அமைச்சர்களைப் பற்றிக் கூறுகிற நேரத்தில் அமைச்சர்கள் இன்று லட்சம் லட்சமாகக் குவித்துக் கொண்டு, அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வளம் கொழிக்கக் கூடிய வாழ்க்கையாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லி வருவதைக் கண்டு மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். அவர்கள் பெரும் தலைவர். அப்படிப்பட்டவர் இப்படிப்பட்ட சிறிய விஷயத்தில் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொண்டு உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட பெரும் தலைவர் அமைச்சர்களின் தரத்தைக் குறைத்துப் பேசுவது மட்டுமல்ல. அவர்களைப் பற்றிப் பேசும் போது லட்சம் லட்சமாகக் குவித்து விட்டார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டிப் பேசுகிற நேரத்தில், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உங்கள் நினைவைக் கொண்டு செல்ல விரும்புகிறேன். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்த நேரத்தில் ஹைதராபாத் பாங்கில் ஏறத்தாழ ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் அவர்களது சொந்தப் பொறுப்பில் முதல் இருக்கிறது என்று முக்கியமான பல நகரங்களின் முக்கியமான பல வீதிகளில் அச்சடிக்கப்பட்டு பாஸ்டர்கள் போடப்பட்டன. அது பத்திரிகைகளின் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் பெயரில் ஹைதராபாத் வங்கியில் பணம் இருப்பதாகக் கூறுவதை உறுப்பினர் அவர்கள் நிரூபிப்பதற்குத் தயாராயிக்கிறார்களா? அதற்குப் போதிய ஆதாரம் அன்றாை கைவசம் இருக்கிறதா? அல்லது அவர்களது கட்சிக்காரர்கள் கைவசமாவது இருக்கிறதா? இந்த மாதிரியான குற்றச்சாட்டுகளை யார் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். பொதுவாக உறுப்பினர்கள் இந்த மாதிரியான குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டும்போது அதற்குத் தகுந்த ஆதாரங்களோடு எழுப்புவதுதான் பொருத்தமாக யிருக்கும் என்பதை ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன். தலைவர்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 மார்ச் 6]

காமராஜ் அவர்களுக்காக வேண்டி நான் இங்கே வாதாடவில்லை. அப்படி ஏதாவது தவறுகள் இருந்தால் நாங்கள் அதைச் சந்திப்பதற்குத் தயாராகயிருக்கிறோம் என்பதை நான் தங்கள் மூலம் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர். ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே. பொருத்தமில்லாததும், ஆதாரமில்லாததுமான தகவல்களை யாரும் கொடுப்பது அவ்வளவு முறையானதல்லயென்பதை இந்தப் பேரவை ஒப்புக் கொள்ளும். காமராஜ் அவர்களைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் எனது பெருமறியாதைக்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் அமைச்சர்களைப் பற்றி பல கருத்துக்களை வெளியிடுவதும் உண்டு. அம்மாதிரிக் கருத்துக்களை வெளியிடுகிறபோது அதுவும் கேள்வி ஞானத்தோடுதான் வெளியிடப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோன்று தான் இதுவும் கேள்விஞானம்தான். அப்படி போஸ்டர்கள் ஒட்டியிருந்தார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், உண்மையாகவே அம்மாதிரி நிலைகள் இருக்கின்றன என்றால் ஆதாரத்தோடும், புள்ளி விவரத்தோடும் அவற்றை இந்த சபையில் சமர்ப்பிப்பார்களேயானால், அது மிகவும் பெருமை வாய்ந்ததாக இருக்கும், பொருத்த முடையதாகவும் இருக்கும். சிந்திப்பதற்குரியதாகவும் இருக்கும் என்பதை மிகுந்த அன்போடு தங்கள் சார்பில் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். ஆதாரத்தோடுதான் எதையும் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன். நேற்று முன் தினம் இந்த மன்றத்தில் பேசப்பட்டதை எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆதாரமற்றச் செய்திகளை சொன்னார்கள். ஆதாரமுள்ள செய்தியை நான் கூறுகிறேன். அவர்கள் இல்லை என்றால், அதை மறுத்தால் அதை ஒப்புக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்று, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஹைதராபாத் பாங்கில் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய்க்கு அவருக்கு பற்று இருந்தது. அதை விளம்பரங்கள் மூலம், போஸ்டர்கள் மூலம் சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் காமராஜர் அதை உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்ளவும் இல்லை. அப்படிக்க

1972 மார்ச் 6] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

கூறுவது உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தி என்று காமராஜர் மறுக்கவும் இல்லை. அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்று கேட்டுக்கொள்ளப் பிரியப் படுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அது உண்மை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் நம்புகிறார்களா? அந்தக் குற்றச்சாட்டை மறு முறையும் இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் கூறுகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: அந்தப் பெரும் தலைவருக்குப் பழி வரக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் இதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினால் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு நான் அதை ஒப்புக் கொள்வேன். அரசியல் நாகரீகப்படி அதை ஏற்றுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே அரசியல் நாகரீகத்தை பழைய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதுகுறித்து விளக்கமாகக் கூறினேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, on a point of order, I would like to know, under what head, reference to Rs. 1 crore and 50 lakhs is made in this House now.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் எதிர் காலத்தில். . . .

DR. H. V. HANDE: Sir, I request the Chair to give a decision on the point, whether such highly insinuating charges can be made against anybody and for that matter any leader and whether it is going to be allowed. If it is going to be allowed, every Member of this House should be allowed to make any charges against Ministers. I am going to make such charges against every Minister and against all Ministers. So, I want a ruling from the Chair whether he is going to expunge it or allow it.

அப்படிப் பேசிக்கொள்கிறார்கள், இப்படி பேசுகிறார்கள் என்று பேசுவது தவறு. எனக்கும் அப்படிப் பேச சாமார்த்தியம் இருக்கிறது.

I except a clear ruling from the Chair.

[1972 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதை நான் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்கிறேன், பாதி ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் மிச்சப் பாதியை—நான் வருத்தத்தோடு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். அமைச்சர்கள் மீதும், எல்லா அமைச்சர்கள் மீதும் இதேபோல் குற்றம் சாட்டுவேன் என்று தயவுசெய்து அமைச்சர்களைப் பயமுறுத்த வேண்டாம். அப்படிக் குற்றஞ் சாட்ட அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைத் தாராளமாகச் சாட்டலாம். அதற்குண்டான பதிலைச் சொல்ல நாங்கள் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

தலைவர் காமராஜ் பற்றி இப்போது திரு. பாலசுந்தரம் பேசியது சரி என்று ஏற்றுக்கொண்டு, ஆமாம், அவர் பேசியது சரிதான் என்று சொல்லவில்லை. எங்களைப் பார்த்து அமைச்சர்களின் மீது நான் குற்றம் சாட்டுவேன், தெரியுமா, ஜாக்கிரதை என்று பேசுவது முறை அல்ல. அப்படிப் பயமுறுத்தினால் அந்தச் சவாலை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். நண்பர் பாலசுந்தரம் பேசியது அவசியமில்லாத ஒன்று. அதை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிவிருந்து எடுத்துவிடுவதில் ஆட்சேபணை யில்லை. அவற்றை நீக்கிவிடலாம் என்று தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(MR. DEPUTY SPEAKER IN THE CHAIR)

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. The hon. Member is speaking something which has absolutely no relevance to the Budget. Just because he enjoys immunity as a Member of the House, he should not say that Rs. 1½ crores. . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Relevance is a big question—

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: It is patently irrelevant. When the hon. Member enjoys immunity, he has got some responsibility and he cannot say anything he likes . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to raise a point of order. The hon. Member has been saying that there are certain allegations against our revered leader, Thiru Karmaraj, who is not before this House. If any allegation is made against

1972 மார்ச் 6] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

the Government, Ministers are here to defend them whereas Thiru Kamaraj is not present in the House to defend himself and on his behalf we the Members of his Party have to speak and we do not have direct knowledge. But the Ministers are in possession of records to rebutt whatever allegation is made against the Government. We do not have that advantage. Such an allegation made against Thiru Kamaraj is out of taste and it is not in good humour. Also the immunity enjoyed by the Members should not be abused on the floor of the House and the Chair may give a ruling on the point, whether the immunity is absolute and whether he can make any statement without substantiating it . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, வெளியே இருக்கிற கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்கிற போது, உள்ளபடியே அதற்கான ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சபையிலே பேசவேண்டும். வெளியே உள்ளவர்களைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறபோது, அவர்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே மறுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால், அப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை, கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடாது. அப்படித்தான் இந்த மன்றம் கடைப்பிடித்து வரும் நியதியாகும். இங்கே இருப்பவர்களைப் பற்றி குற்றச்சாட்டு சொன்னால், அதற்கு அவர்கள் பதில் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப் பேசும்போது கூட சில பல ஆதாரங்களை வைத்துத்தான் பேச வேண்டும். ஆதாரங்கள் இல்லாமல் பேசுவது, குற்றச்சாட்டு சாட்டுவது முறையாகாது. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று அந்தத் தொடர்களை இந்த நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விடுவது நல்லது. அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த கருத்துக்களையும், அத்துடன் ஷட்டி வருகிற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்த மன்றம் பயன் பெறத் தக்க அளவில், அத்தகைய கருத்துக்களைக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நேற்றைய தினம் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசும்போது வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் முன்பு இருந்த நிலைமை என்ன, இப்போது இருக்கிற நிலைமை என்ன என்று

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1972 மார்ச் 6]

பேசினார்கள். அவையில் இல்லாத பல வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டுக்கும், மாவட்டச் செயலாளர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று நினைத்து அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சபையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி கூடியவரையில் பேசாமல் இருப்பது நல்லது. அவர்கள் சபையில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு மறுப்புக் கூற முடியாது. சபையில் பேசுகிறபோது ஆதாரத்தோடு குற்றச் சாட்டு சொல்லுங்கள். ஆதாரம் இல்லாமல் குற்றச்சாட்டு சொல்லக்கூடாது.

திரு. ஜே. எஸ். இராச : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். விவாதத்தை துவக்கிய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் மாவட்டச் செயலாளர்கள், வட்டச் செயலாளர்கள் ஆகியோரைக் குறித்துப் பேசினார்கள். காமராஜப் பற்றிய பிரச்சனை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டுமானால், மாவட்டச் செயலாளர்கள், வட்டச் செயலாளர்கள் ஆகியோர் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களையும் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுவது நியாயமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு நேற்றே முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டு, அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டு, அது முடிந்து விட்டது. நீங்கள் ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியுமா? இல்லையென்றால் சபையின் நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்படும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி முக்கியமான விதிகளில் சுவரொட்டிகள் மூலம் போடப்பட்டிருந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதை இந்தச் சபை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் காமராஜரைப் பற்றி சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளை இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கம் செய்ய உத்தரவிடுகிறேன். *

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பையொட்டி இப்பகுதிகள் நடவடிக்கை குறிப்பில் சேர்க்கப்படலாம் என ஆணையிடப்பட்டு அவை நீக்கப்படவில்லை.

1972 மார்ச் 6]

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : அப்படிப்பட்ட அரசியல் நாகரீகம் பழைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, காமராஜர் அவர்களைப் பற்றி சொன்னதை நீக்கினீர்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் உரையில் ஒரு பொடியை வைத்துவிட்டு போய் இருக்கிறார்கள். நாளைக்கு அது பெரியதாக வரும். அதையும் நீக்கிவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் காமராஜரைப் பற்றி சொன்னதிலிருந்து. என்னுடைய தீர்ப்பு வரையில் இந்தச் சபையின் நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்*.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கு காரணமே. அருமை பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் என்பதை நான் மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தச் சப்ஜெக்டை நீங்கள் விட்டு விடுங்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, does the hon. Member want to create scene here? If he does not want any Opposition Party to function here, we are prepared to go out

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பாலசுந்தரம். அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட்ட பிறகு, அந்த சப்ஜெக்ட்டுக்கு போகாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : அந்தப் பிரச்சனைக்குப் போகவில்லை. அந்தப் பிரச்சனையை ஒட்டியிருக்கும் கருத்துக்களைப் பற்றி சொல்ல உரிமையிலேயா? மாண்புமிகு பெரும் தலைவர் அவர்களை நான் மதிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த சப்ஜெக்ட்டே வேண்டாம். நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் வேண்டாம். அவர்களை நீங்கள் மதிக்கவும் வேண்டாம். பிறகு குறை சொல்லவும் வேண்டாம். இந்த வரவு-செலவு திட்டம் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

We need not create bad taste here.

[1972 மார்ச் 6]

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: நான் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசுகிற போது அப்படிப்பட்ட தலைவர்களைப் பற்றியும், பிரமுகர்களைப் பற்றியும், இந்தச் சபையில் இல்லாததால் பேசக்கூடாது என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி பலமுறை இந்தச் சபையில் பேசப் பட்டிருக்கிறது. விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தாலேயே. அந்தத் தலைவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லா விட்டாலும் அவர்கள் பிரச்சனைக்குரியவர்கள் என்ற காரணத்தினால் இப்படிப்பட்ட விவாதங்கள் எழுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லி வருகிற வகையில் தான் பெரிபவர் காமராஜர் அவர்களைப் பற்றியும். . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Is the hon. Member abiding by the ruling of the Chair?

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து அத்தனை பேரும் உட்காருங்கள். இந்தச் சபையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்று சட்டம் கிடையாது. பேசலாம். நல்ல ஒரு விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருக்குமானால் பேசலாம். அதை விட்டு சபையில் பெரிய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது நல்லதல்ல. நீங்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருந்தால், நடவடிக்கை குறிப்புகளில் காணப்பட்டவையாக இருந்தால் பேசலாம். விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனைகளை பேசக் கூடாது. சபையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி பேசக்கூடாது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: எனவே விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையை. . . .

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் காமராஜர் அவர்களை மதிக்கிறேன் என்று சொன்னார்களே, அதையும் நீக்கி விட்டீர்களா, அதுவும் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நோ கிளாரிபிகேஷன்.

1972 மார்ச் 6]

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: அந்த வார்த்தையைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய தலைவராக கருதப்பட்ட பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது தெளிவாக பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. இதற்கு மாத்திரம் ஆதாரம் உண்டு இன்று இல்லாவிட்டாலும், நாளை மறு நாள் கொடுக்கிறேன் கள்ள நோட்டுக்கும், காமராஜருக்கும். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வேண்டாம், வேண்டாம். அதை விட்டு விடுங்கள்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள் சொல்லுகிறேன். பத்திரிகைச் செய்திகளையும், சுவர் ஒட்டிகளையும் ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு நாம் இங்கே பேசக்கூடாது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை உறுப்பினர் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவைத்தலைவர் செய்வார்கள். நீங்கள் அதை விட்டு விட்டு பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: 'காமராஜர் கள்ள நோட்டு' என்று சொன்னதையெல்லாம் 'எக்ஸ்பஞ்ச்' செய்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதை விட்டு விட்டு, வேறு பொருள்பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவாதிக்க வேண்டிய, பல முக்கியமான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பேச வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களின் வாதங்களுக்கு வெளியிலே உள்ளவற்றை ஆதாரங்களாகக் காட்டக் கூடாது என்று மன்ற விதிகளில் இல்லை. தன் கருத்துக்களுக்கு ஆதாரத் தோடு பேச, வெளி நிகழ்ச்சிகளை முறைப்படுத்திச் சொல்வது விதிகளுக்குப் புறம்பானது அல்ல. ஆனால் வெளியிலே இருக்கிறவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டும் போது அவர்களுக்குப்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 மார்ச் 6]

பதில் அளிக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது என்பதால் அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை சாட்டக் கூடாது என்பதுதான் விதிமுறையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே, தங்கள் தீர்ப்பினை ஒட்டி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது கருத்துக்களைச் சொல்வது நல்லது, குற்றச்சாட்டுக்களை விட்டுவிட்டுப் பேசுவது நல்லது என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் 'கள்ள நோட்டுக்கும், காமராஜருக்கும்' என்று சொன்னதை நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவு இடுகிறேன்* அத்தகைய முரண்பாடான கருத்துக்களை விட்டு விட்டு, வேறு பொருளைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தாங்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்த பிறகு நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி வசமான வாதத்தில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லும் போது, நல்ல கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே சொல்லுகிறோம். வெளியிலே பேசுவதானால் . . .

DR. H. V. HANDE : On a point of Order, Sir. I would like to know what he is referring to by saying "இப்படிப்பட்ட" 'The Hon. Deputy Speaker has given a clear ruling that he has to completely leave the subject and go to another subject. Whenever I had been speaking and whenever the Chair had directed me to go to another subject, I respectfully obeyed the Chair and went to other subject. May I respectfully submit to the Chair by saying "இப்படிப்பட்ட" the hon. Member is referring to an expunged matter. We are not even competent to refer to expunged matter. I respectfully submit to the Hon. Deputy Speaker that the hon. Member should respect the Chair.

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not a class-room. This is Assembly. We have got some limitations. Even the Chair has got its limitations. We cannot dictate or direct with full authority.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பையொட்டி இப்பகுதி நடவடிக்கைக் குறிப்பில் சேர்க்கப்படலாம் என்று ஆணையிடப்பட்டு, அது நீக்கப்படவில்லை.

1972 மார்ச் 6]

[Mr. Deputy Speaker]

இப்படிப்பட்ட does not mean so much. It is a vague word. So many things have happened in this House.

DR. H. V. HANDE : He is referring to an expunged matter.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : That amounts to reflection.

MR. DEPUTY SPEAKER : I think we are not so minute and strict in this House.

உறுப்பினருக்கு அதிகமாக இடைஞ்சல் கொடுத்தால் பேச முடியாது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : அது எவ்வளவோ கருத்தைக் குறிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது முழுவதையுமே மறந்துவிட்டு, வேறு பொருள் பற்றிப் பேசுங்கள் என்று வேண்டுமோ விடுக்கிறேன், கட்டளைகூட அல்ல.

திரு. துரைமுருகன் : குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறு குறு என்கிறது.

திரு. ஜர். பொன்னப்ப நாடார் : சபாநாயகருக்குத் தெரியும் யாருடையது குற்றமுள்ள நெஞ்சம் என்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவரவர் மனச் சாட்சிக்குத் தெரியும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி பல சலுகைகளைக் கொடுத்து, நல்ல பல சாதனைகளை இந்த சர்க்கார் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நல்ல இதயம் படைத்தவர்கள் உணருகிறார்கள். ஆனால் சிலர் அரசியல் நோக்கத்தோடு, அரசியல் ஆதாயம் பெற சிலர் அவற்றை எதிர்க்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, மக்கள் மன்றம், வெளியிலே இருக்கிறவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்கிறார்கள். கிராமப் புறத்திலேயிருந்து வருகிற உறுப்பினர் என்ற வகையில் அத்தகைய நிலைகளை நான் பார்க்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாநில சுயாட்சி என்பது ஒரு தத்துவப் போர் முறையாகும். மாநில சுயாட்சி என்பது இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியா

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1972 மார்ச் 6]

பூராவிலும் அதுவே மையப் பொருளாக இருக்கிறது. இந்திய துணைக்கண்டம் மட்டுமின்றி, அகில உலகத்திலும் அரசியல் விற்பன்னர்கள் அந்தத் தத்துவம் என்ன என்று ஆராயும் தன்மையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது ஏதோ தெற்குப் பக்கத்தில் ஒரு மூலையில் எழுப்பப்படும் குரல் அன்று. அப்படி இங்கு மட்டும் ஒலிக்கிறது என்று யாரும் கருத மாட்டார்கள். எல்லா பாகங்களிலும் இருக்கிறது. பக்கத்திலே கோளத்தில் ஒலிக்கிறது. அண்டை நாடான பங்காளில் ஒலிக்கிறது. இருக்கின்ற அத்தனை மாநிலங்களிலும் மாநில சுயாட்சி என்பது நல்ல முறையில் பேசப்படுகிறது. அப்படிப் பேசும் ஒரு மையப் பொருளாக இருக்கிறது. இந்த மாநில சுயாட்சிபற்றி சென்ற ஒரு வார காலத்திற்கு முன் 'இந்தியன் எக்ஸ்ப்ரஸ்' என்ற நாளிதழ் விமரிசம் செய்திருந்தது. அது இந்த மாநில சுயாட்சி என்பதால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அநீதிக்குள்ளா வார்கள் என்று வாதிக்கும் வகையில் இருந்தது. உள் நோக்கத்தைப் பார்த்தால், இந்த மாநில சுயாட்சி என்பதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாழ வகை செய்யும் தத்துவம் உள்ளது என்பதை உணரமுடியும். வறுமையில் வாடும் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு இது நல்லதொரு பரிகாரமாக அமையும் என்பதை உள்ளத்தில் கொள்ளவேண்டும். அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சி காரணமாக மாநில சுயாட்சியை கட்சிக் கண்ணோக் கோடு பார்த்து அதை எதிர்க்கலாம் என்பவர்களுக்கு டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் அழகாக எடுத்து உரைத்திருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சித் தத்துவத்தை வங்கத்தில் சொல்லிச் சொல்லி அலுத்து, கடைசியில் பிரிவினை கோரும் நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. அந்த நிலைகள் ஏற்படாத வகையில் முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் உறுதியாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி ஒருமைப்பாட்டு சீலத்தை, உணர்வை பட்டித் தொட்டிகளில் பரப்பி வரும் நேரத்தில் எங்கள் மனம் புண்படும் அளவுக்கு நேற்று மன்தினம் ஒரு நண்பர் திருவாளர் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். 'அடைங்கால் திராவிட நாடு. இல்லை யென்றால் சுடுகாடு' என்று சொன்னவர்கள்தானே இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி கேட்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் வருத்தப்பட்டேன். 'நியாயமான

1972 மார்ச் 6] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

அடிப்படையில் காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை இந்திய மக்கள் இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட மக்களாக வாழ வேண்டுமென்ற கருத்தில், முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டுவிட்டு ஜனநாயக ரீதியில், ஆரோக்கியமாக அரசியலை வளர்க்கவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறது. ஆனால், பிரிவினைக் கண்ணோட்டத்துடன் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்னும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்று எண்ணும் போது எனக்கே சந்தேகமாக இருக்கிறது, எங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விட்டுவிட்ட பிரிவினையை பழைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எடுத்து பிரிவினை வேண்டுமென்று சொல்லி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. அந்த அச்சத்தை, சந்தேகத்தை நீக்குவதற்கு திருவாளர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் முன்வர வேண்டும். ஒற்றுமை சீலத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற பண்புள்ளத்துடன் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். மாநில சுயாட்சி என்றால் ஏதோ தனி நாடாக பிரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், கருத்தில் பேசுகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தைக் கொள்ளவேண்டாமென்று பழைய காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்து, எதிர்காலத் தமிழகம் மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலையாக உருவாக்கும் திட்டங்களின் முற்போக்கு கருத்துப் பெட்டகமாக, கருவூலமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஒரு பொன்னோடாக மதித்து, நாலரைக் கோடி தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயம் செய்யும் சாசனமாக மதித்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்படவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. அதாவது இதற்கு முன்னால் 5 மில்களை எடுத்து நடத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது. 6 மில்களை எடுத்து நடத்துவதாக கூறியது அரசு. அது இதில் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே அந்த 6 மில்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதி தரவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. 'மத்திய சர்க்கார் அனுமதி தரவில்லை. மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பதற்கு இங்கே இருந்து எம்.பி.க்கள் போய்

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1972 மார்ச் 6]

கேட்டும் கூட, அனுப்புகிறேன் என்று சொல்லியும், அனுப்பப்படவில்லை. ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் அனுமதி அனுப்பாததால்தான் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்பதால், இந்த அரசாங்கத்தின் மீது அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும் நிலைமையை மத்திய சர்க்கார் உண்டு பண்ணுகிறது” என்று இந்த அரசாங்கமே ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரவேண்டும். அந்தத் தீர்மானத்தில் “மத்திய சர்க்கார் உடனடியாக எங்களுக்கு மில்களை எடுத்து ஒட்டுவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும். அப்படி அளிக்காமல் இருந்தால் இந்த மாநிலத்தில் உள்ள, இந்தியா பூராவும் உள்ள தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்வார்கள். அந்த வேலைநிறுத்தத்திற்கு மாநில சர்க்கார் ஆதரவு தரும்” என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தால், அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறோம். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த மத்திய சர்க்கார் நமக்குப் பணிந்து வரும். தொழில்கள் முறையாக நடத்த முடியும்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் மறியல் செய்தால் கைது செய்யப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் பல முதலாளிகள் பல முறைகேடுகளை கையாள்கிறார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்படுவதில்லை. கோயம்புத்தூரில் தொழிலாளர்களிடத்திலிருந்து பிடித்த பிராவிடெண்ட் ஃபண்டு பணம் 85 லட்சம் ரூபாய் அரசுக்கு அவர்கள் கட்டவில்லை. அந்த முதலாளிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா? அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் ஒன்றுமே இல்லை. அதே சமயத்தில் குறிச்சி சாரதா மில் ஆனது 15 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்தில் வாங்கி மில்லை நடத்தினார்கள். அந்த மில்லை இன்றைக்கு காரணமின்றி சாத்தி விட்டார்கள். அந்த முதலாளிகள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அரசாங்கத்தை ஏமாற்றும் முதலாளிகள் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் பல முதலாளிகள் பயப்படுவார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிஜனங்கள் விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறினால் மட்டும் போதாது. சமுதாயத் துறையிலும் முன்னேற வேண்டும் என்று இந்த

1972 மார்ச் 6] [திரு. என். மருதாசலம்]

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாயத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற வேண்டுமானால், பொது ஸ்தாபனங்களில் அவர்கள் அங்கம் வகிக்க வேண்டும். அப்படி அங்கம் வகிக்க அரசு உதவி செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு கோயம்புத்தூரில் சூப்பர் மார்க்கெட் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்றுத்தான் இருக்கிறது. அந்த சூப்பர் மார்க்கெட்டில் ஆயிரக்கணக்கான பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் இன்றைக்கு பணியாளர்களாக இருப்பவர்களில் பள்ளன், பறையன், சக்கிலியன் ஒருவன் உண்டா என்று கேட்டால், கிடையாது. அதே சமயத்தில் அதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்களே. சூப்பர் மார்க்கெட்டிற்கு, அதில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் யாராவது உண்டா? இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலவள வங்கியில் 'நாமினேட்டட் மெம்பர்' தாழ்த்தப் பட்டவர் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கிறது. யாராவது அப்படி தாழ்த்தப்பட்டவர்களை சேர்த்திருக்கிறதா என்று கூறவேண்டும். இன்றைக்கு கோயில்களில் டிரஸ்டிகள் போடுகிறார்கள். அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் சின்னச் சின்ன கோயிலுக்கு டிரஸ்டியாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் போடுவார்கள். அப்படி தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் போட்டால் தான் மற்றவர்களுடன் பழகுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். இப்போது அதுவே இல்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஏதோ ஒன்றிரண்டில் தான் இருக்கிறார்கள். எந்தக் கோயிலிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அதிகம் கிடையாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நியாயவிலைக்கடை என்று இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் 150 கடைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? 12 சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட்டதா என்றால், இல்லை. 10 ஆவது கொடுக்கப்பட்டதா என்றால், இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறநிலையத் துறையில் தாழ்த்தப்பட்டவர் நியமனம் பற்றி கேள்வி எழுப்பினார்கள். எங்கள் ஊர் மாரியம்மன் கோயிலில் எஸ். பழனியப்பன் என்ற தாழ்த்தப்பட்ட நண்பர், இந்திரா காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர், அவரை டிரஸ்டியாக

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1972 மார்ச் 6]

போட்டிருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுரை மீனாட்சி—சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் தேவஸ்தானத் தலைவரே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்.

திரு. என். மருதாசலம்: தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் ஆதரிக்கத் தயார் என்ற முறையில் தான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி பொது ஸ்தாபனங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அங்கம் வகித்தால் தான் மற்றவர்களுடன் பழக முடியும்; தங்கள் சமுதாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வர முடியும். அதுதான் சமுதாய முன்னேற்றம் என்று கருதப்படும். அது நடைமுறையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும், என்று அரசாங்கத்திற்கு கூறிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சமுதாயத்தின் கீழ்த்தட்டில் இருப்பவர்கள் தமிழகம் பூராவும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த நகரசுத்தி தொழிலாளர்கள், அவர்கள் சாக்கடை மலம் வாரி இந்த நாட்டின் சுகாதாரத்தை பாதுகாக்கும் நகரசுத்தி தொழிலாளர்கள்—அவர்களுக்கு என்று காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது—அந்தக் கமிட்டி என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அவர்களுடைய குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து விசாரிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டி என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் இந்த நகரசுத்தி தொழிலாளர்கள் 19 கோரிக்கைகளை அரசின் முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலித்து அவர்கள் வாழ்க்கை வளம் பெறுவதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் இன்றைக்கு கல்வித்துறைக்கு அரசு பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கி இருந்தாலும் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு உண்ண விரதம் இருக்கிறார்கள். ஒரு எம்.எல்.ஏ. தலைமையில் உண்ண விரதம் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அவர்களுடைய குறைபாடுகளை விசாரிப்பதற்கு நேரடியாகக் கூப்பிட்டு விசாரித்து அவர்களை திருப்தி செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்தால் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால் ஆசிரியர்கள் தான் இந்த நாட்டில் எல்லா வகையிலும்

1972 மார்ச் 6]

[திரு. என். மருதாசலம்]

முன்னணியில் நிற்பவர்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் குறைகளைக் களைவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து உடனடியாகக் கூப்பிட்டு விசாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஏதோ கோடிக்கணக்கில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணம் முறையாகச் செலவிடப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அறவே இல்லை. இன்றைக்கு வட்டியில்லாக் கடன் என்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலிருந்தும் விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அப்படி பெற்றிருக்கும் அங்கத் தினர்கள் 10 பேர் 5 பேர், அதற்கு மேல் இல்லை. இப்படித் தான் வட்டியில்லாக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தொழில் அபிவிருத்திக்காகக் கேட்கப்படும் விண்ணப்பங்கள் சரிவரக் கவனிப்பதில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஒழுங்காக ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதை அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் கூட நான் சொல்லியிருக்கிறேன். போன பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் கூட இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸரிடம் கேட்டால், அவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் பணத்திற்கான செக் அனுப்பப்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். பி.டி.ஓ. அந்த செக்கை உரிய காலத்தில் பணமாக மாற்றிக் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த குறைகளையும் போக்கி, அரிஜன மாணவர்களுக்கு உடனடியாக ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கிடைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காலாகாலத்தில் மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் சென்று சேரவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவருடைய பேச்சின் இரண்டாவது பகுதியில், நலத் துறையிலிருந்து செக் அனுப்பப்பட்டுவிட்டது என்றும், ஆனால் எட்டிடுக்கேஷன் டிப்பார்ட்மெண்டிலே உள்ளவர்கள் அதை பணமாக மாற்றிக் கொடுப்பதற்கு தாமதம் ஆகிறது

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1972 மார்ச் 6]

என்றும் சொன்னார்கள். அதுதான் உண்மை. நலத்துறை ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள்ளாகவே செக் அனுப்பிவிடுகிறது. ஆனால் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்த செக்கை பணமாக மாற்றி, மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது. எனவே இது நலத்துறையில் உள்ள தாமதம் அல்ல.

திரு. என். மருதாசலம்: நாலும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். செக்கை மாற்றிக் கொடுப்பதிலேதான் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் பள்ளி, கல்லூரி இயக்குநரோடு தொடர்புகொண்டு, மாணவர்களுக்கு உரிய காலத்திலே ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவையில் ஒரு கல்லூரி மாணவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை வேறு மாணவனுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள். அந்த மாணவன் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். அரிஜன மாணவனுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம், பின்தங்கிய மாணவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. மாணவர்களின் பெயர் ஒரே மாதிரியாக இருந்தால் தகப்பனார் பெயரையாவது பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டாமா? பின் அரிஜன மாணவன் பணத்தைக் கேட்டால், பின்தங்கிய மாணவனிடமிருந்து வாங்கித்தருகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் இம்மாதிரியான தவறுகள் நடக்காவண்ணம் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. எஸ். அழகுத் தேவர்:** தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த 1972-73-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ரோடு வசதி, நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி கிடைக்கின்ற வகையிலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வகைசெய்யப்பட்டுள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

1972 மார்ச் 6] [திரு. எஸ். அழகுத் தேவர்]

இப்போது சாத்தூர், கோவில்பட்டி, ஏழாயிரம்பண்ணை, சிவகாசி ஆகிய இடங்களிலுள்ள தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் போளமாதம் 28-ந் தேதி தங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும்பொருட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு சட்டத்தைக் கூட்டினார்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும்படி என்னையும் அழைத்தார்கள். வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிடுவதாக இருந்தால்தான் நான் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வேன் என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதேநேரத்தில், எங்களுடைய கோரிக்கைகளை நீங்கள் எல்லாம் தமிழகத்து முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எடுத்துச்சொல்லியிருந்தால், எங்கள் குறைகளைத் தீர்த்திருப்பார்கள். இனியாவது எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். வேலை நிறுத்தம் மத்திய சர்க்காரின் பேரத்தை கண்டிப்பதற்கே தவிர, மாநில சர்க்காரை எதிர்த்து அல்ல என்றும் சொன்னார்கள். நீங்கள் முன்னரே என்னிடம் விஷயத்தைச் சொல்லியிருந்தால், நான் முயற்சி செய்து, தக்க பதில் சொல்லியிருக்க முடியும். நீங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வாதிர்கள். நான் அமைச்சர்களிடத்திலே உங்கள் கோரிக்கையை சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதற்கிணங்க, அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு, மீண்டும் தொழிலை செய்து வருகிறார்கள்.

அவர்கள் கோரிக்கை என்னவென்றால், இதுவரை அந்தத் தொழிலாளர்கள் நல்லமுறையில் நடத்தப்பட்டனர். இப்போது தனியார் சிலரின் தூண்டுதலால் அவர்களுக்கு பல தொல்லைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சுமார் ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். சாத்தூர் வட்டாரத்தில் மட்டும் பத்தாயிரம் தொழிலாளர்கள் இத்தொழிலை வைத்தே வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். இந்தப் பத்தாயிரம் தொழிலாளர்களும் சிந்திகோ—சிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை சொஸைட்டிகளின் சிப் இயங்கி வருகிறார்கள். முன்பு இருந்தபடி திரும்பவும் பண்டிர் முறை வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் கேட்கிறார்கள். பண்டிர் முறை இல்லாத காரணத்தினால் பல தவறுகளுக்கு இடம் அளிக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கத்தை கலந்து ஆலோசித்து, அவர்களது தொல்லைகளை நீக்கவேண்டு

[திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்] [1972 மார்ச் 9]

மென்பது அவர்களது கோரிக்கை. எனவே முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் அவர்களின் இந்த கோரிக்கையை கவனித்து, உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் சம்சாரிகள் இப்போது பல விதமான தீர்வை செலுத்தி வருகிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் யூனியன்கள் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக சர்சார்ஜை ஒன்றரை ரூபாயாக இருந்ததை இரண்டரை ரூபாயாக உயர்த்த வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சர்சார்ஜை கூட்டத் தேவையில்லை. காரணம், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் அங்கங்கே வீட்டு வரியை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்சார்ஜையும் உயர்த்தினால் சம்சாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது என் அபிப்பிராயம். போன பட்ஜெட்டில் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய கரண்டு சார்ஜ் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த சர்சார்ஜ் உயர்வினால் சம்சாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

நமது தமிழகத்தில் விவசாயத்திற்கு, அரசாங்கம் காட்டும் தீவிரத் திட்டத்திற்கு சம்சாரிகள் முழு ஒத்துழைப்பு கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் சர்சார்ஜ் உயர்வினால் மேலும் கஷ்டப்படாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு தான் விவசாயத்தில் முன்னணியில் இருக்கிறது.

விவசாயம் என்றால் ஒரு ஏக்கருக்கு வேளாண்மை செய்ய ரூ. 500 ஆகிறது. இதற்கு முன்னால் ரூ. 100 இருந்தால்தோறும் உரவிலை, மற்ற மற்ற சாமான்கள் விலை, கூலி உயர்ந்துவிட்ட காரணத்தினால் ரூ. 500 ஒரு ஏக்கருக்கு ஆகிறது. ஆனால் உற்பத்தி 16 க்வின்டால்தான் இருக்கும். இந்த நிலையில் விவசாயிகள் அரசாங்கத்தினிடம் வாங்கிய கடனைக் கூட அடைக்க முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் செய்யக்கூடிய வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி வரவேற்று அதன் சார்பாக என்னுடைய

1972 மார்ச் 6] [திரு. கா. காளிமுத்து]

கருத்துக்களை இந்த அவைமுன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நடுவர் அரசின் கடன் சுமை தாழ்த்துகிற நிலை, வரி போட வேண்டியவர்களுக்கு வரி போட்டு, தொழிலாளர்கள், கிராமப் புறத்து மக்கள், ஹரிஜனங்கள், மீன் தந்தியை வசூப்பினர்கள், சமுதாயத்தில் அழுதிப்போனவர்களாகக் கருதப்படுகிற பிச்சைக்காரர்கள் இவர்களை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு அதற்கேற்றவகையில் செலவினங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு பயனுள்ள பணிகளுக்கு பணம் ஒதுக்குவதில் கருமித்தனம் இல்லாமல், பயனற்ற பணிகளில் பாழ்படுத்துகின்ற ஊதாரித்தனமும் இல்லாமல் இவ்வாண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள உபரி பட்ஜெட்டை நானும், நடுநிலைப் பத்திரிகைகளும் வரவேற்றுப் பாராட்டியிருக்கின்றன.

நாட்டில் பொருளாதார மாற்றம், சமுதாய மாற்றம் உருவாக்கப் பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் 1967-இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. இதனைப் பாராட்ட முன்வராதவர்கள் ஒன்று இந்த மாற்றத்தைப் பார்த்து பதைபதைக்கக்கூடிய பழமை விரும்பிகள் அல்லது இந்த அரசு எதைச் செய்தாலும் எதிர்க்க வேண்டுமென்ற எரிச்சல் மனம் படைத்தவர்கள் தான். பாராட்டியவர்கள் கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இலக்கிய நடைப்பில் அமைந்திருப்பதாகப் பாராட்டினார்கள். இலக்கிய நடைப்பில் பொருளாதார—சோஷலிச சமுதாய வழியில் செல்கிறது என்று இதைப் பாராட்டுவதற்குத் தயக்கம் காட்ட வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஐய்யா மணலி சுந்தரசாமி போன்றவர்கள்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையும் முதலாளித்துவத்தின் வேரில் வெந்தீரை ஊற்றுகிறது என்பதை உணர்ந்து பேசியதற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்க முன்வருகிறேன்.

கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசுகின்ற நோத்தில் எங்கள் சிவகாசியில் நெருப்பு வளம் இருக்கிறது, நீர் வளம் இல்லை என்று தெரிவித்தேன். இன்றைக்கு அங்கே நெருப்பு வளம் இருக்கிறது, நீர்வளமும் இருக்கிறது--அங்க நீர்வளத்தை நல்லமுறையில் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுகிற நீர்பாசனத் திட்டங்களாக உருவாக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1972 மார்ச் 6]

பொதுவாக நாடு எங்கும் மழை பெய்தபோது எங்கும் பசுமை விளங்கும் தஞ்சை மாவட்டக் கோலத்தோடு விளங்கிய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஒழிய பாக்கி பல பிரக்காக்கள் வறட்சி நிலையினால் இன்று பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளின் அடிப்படைத் தேவைகளை உணர்ந்து செயல்படுகின்ற அரசாக இது இருந்தாலும் சட்டத்தின் ஏவலாளர்களாக இருக்கிற அதிகாரிகள் இன்றைய தினம் இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளை—பலவிதமான கடன்களுக்காக ஜப்தி செய்யக்கூடிய வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்ட விவசாயிகளின் கடன் தவணைகளை ஒத்தி வைத்துத்தருமாபடியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதகை மண்டலத்து மலர்க்காட்சியைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறபோதே முகவைப் பகுதியின் வறட்சியை உணர்கின்ற கருணை மனம் படைத்தவர்கள் நம் கலைஞர், அவர்களுக்கு தங்கள் மூலமாக இந்தக் கோரிக்கையை விட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய அழகுத்தேவர் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல மத்திய அரசு கண்டிரோல் முறையை நீக்கியதன் காரணமாக தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளையே மூடிவிட முதலாளிகள் கருதுகிறார்கள். மீண்டும் அந்த கண்டிரோல் முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்தியும், தீப்பெட்டித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிழப்பு நிலையில் இருந்து முதலாளிகளின் இரக்க உணர்ச்சியை மட்டும் நம்பியிருக்கக்கூடிய நிலையைமாற்றி சட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சிவகாசியில் தேவைக்கேற்ற வகையில் அங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தாவேண்டுமென்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அலோசனையையும் செயல்படுத்தித்தாவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காக 8.17 கோடிக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற நிலையில் மேற்கு இராமநாதபுரத்தை வளப்படுத்த அழகர் அணைக்

1972 மார்ச் 6] [திரு. கா. காளிமுத்து]

கட்டுத் திட்டத்தை, வைப்பாறு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்விக்காக 89.85 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அந்தக் கல்வியை வளப்படுத்துவதற்காக ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் பல்கலைக்கழகம் ஒப்புதல் வழங்கிய கல்லூரி ஒன்றினை அமைத்துத்தர முன்வரவேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி வேண்டுகோள்விட்டுக்கொண்டு செல்லக்கூடிய வகையில் பல நன்மைகளை எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையாக இது அமைந்திருக்கிறது. அதற்கேற்ற வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்கக்கூடிய பணிகளில் கழக அரசு ஈடுபட்டுச் செயல்பட்டு வருகிற நிலையில் முன்னாள் பெரியவர்திரு. காமராஜ் அவர்கள் திண்டுக்கல்லில் பேசுகிறார், கழக ஆட்சியின் ஊழலை எதிர்ப்பதற்கு மாணவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்பதாக. அங்கே திரு. காமராஜ் வரவேற்றவர் விரையா. இந்த விரையார்தான் 1965-இல் மொழிக் கிளர்ச்சியின்போது மாணவர்களை வெட்டியவர் என்பதை சூங்கே குறிப்பிட்ட விரும்பு கிறேன். அவர்கள் கரத்தால் திரு. காமராஜருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தப்படுவதை நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. 1965-ஆம் ஆண்டு திகழ்ச்சிகளுப் பிறகு மாவிரனாகக் கருதப்பட்ட திரு. விரையா தாலுக்கா காவலில் கமிட்டியின் செயலாளராக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்களை நைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் கசாப்புக்கடைக்கு ஆடுகளாக மாணவர்களை அழைக்கிறார்களா என்பதை வேதனையுடன் நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சார், திரு. விரையாவைப் பற்றி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுவிற்போது கசாப்புக்கடை போன்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்துகிறார். அந்த மாதிரி நாங்களும் பேசிக்கொண்டு போகலாம். திரு. விரையா அவர்கள் மீது கேஸ் போடப்பட்டதா, அவருக்கு தண்டனை அளிக்கப்பட்டதா ஆகியவை எல்லாம் தெரிந்து கொடுக்கப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்த அவையில் பேசுவது நான் பொருத்தமாக இருக்கும். வீண் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறவேண்டாம் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1972 மார்ச் 6]

திரு. கா. காளிமுத்து : திரு. வீரையா அவர்கள் 1965-ஆம் வருடம் குற்றம் சாட்டப்பட்டு அதுதான் அவரது முதல் குற்றம் என்கிற அடிப்படையில் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இனி அது போன்ற குற்றம் செய்யக்கூடாது என்பதாக எச்சரிக்கை செய்து விடப்பட்டவர். அவரை வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் திரு. காமராஜ் மாணவர்களை அழைக்கிறாரே, மறுபடியும் கசாப்புக்கா என்று கேட்டேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இன்னும் நாங்கள் பண்பில் அவ்வளவு தாழ்ந்துவிடவில்லை.

திரு. கா. காளிமுத்து : விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோபம் பலவினத்தின் அறிகுறி என்று மகாத்மா காந்தி சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எனக்கு கோபம் இல்லை. பலகீனமும் இல்லை என்பது இவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கசாப்புக்கடைக்கு ஆடுகளா என்றெல்லாம் உறுப்பினர் பேசுவது சரியல்ல. அப்போது வீரையா செய்தார்கள் என்றால் இப்போது இவர்கள் மாணவர்களை எல்லாம் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். மருத்துவமனையில் படுத்திருந்தார்கள் இப்போதுதான், அப்படிப்பட்ட கசாப்புக்கடையை இவர்கள் நடத்துகிறார்களா என்று கேட்பதற்கு அதிக நேரமாகாது. ஆகவே அதை இதோடு நிறுத்திவிட்டால் நல்லது.

திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, ஒருவகையில் வீரையாவின் செய்கையை ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாநில சுயாட்சியைப் பெறுவதற்கு வாதாடுவதற்கும், போராடுவதற்கும் நாடே தயாராக இருக்கிற நேரத்தில் சிலர் அதில் தீய நோக்கத்தைக் கற்பிக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநில சுயாட்சி என்பது வெள்ளையர்களை எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே மகாத்மா காந்தி, நேரு பேன்றவர்களால் வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும் என்பதை அனைவரும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அரிபுரா

1972 மார்ச் 6] [திரு. கா. காளிமுத்து]

காங்கிரஸ், தாராப்பூர் காங்கிரஸ் எல்லாம் மாநிலங்களுக்கு பிரிந்து
டோக உரிமை வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது.
கழகம் இன்றைக்கு மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு ஒருமைப்
பாட்டை வைத்தே பேசுகிறது.

மைசூர் மாநிலத்தில் உள்ள திரு. வீரேந்திர பட்டில்
அவர்கள் கூறியதைப்போல, டெல்லியிலே மாநிலங்களுக்குச்
சொந்தமாக உள்ள கட்டிடங்கள் தூதுவராலயங்களாக மாறும்
என்று நாங்கள் ஆவேசத்தோடு சொல்லவில்லை.

அடுத்து, கோளத்தில் கோள காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ஜார்ஜ்
அவர்கள் “இந்தியாவில் வங்காள தேசங்கள் போன்று இருபது
மாநிலங்களும் ஆவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்.

திரு. மதுலிமாயி அவர்கள் வங்காள தேசம் விடுதலையடைந்த
தினிருந்து திருமதி இந்திரா காந்தி ஒரு புதிய பாடத்தைக் கற்றுக்
கொள்ளவில்லையே” என்று கூறியுள்ளார்.

நாம் கூறுவது என்னவென்றால், பலம் பொருந்திய மத்திய
அரசும், திறமை மிக்க மாநில அரசுகளும் இருக்க வேண்டும்.
இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உறுதுணை விளைவாகாத வகையில்
மாநிலங்களுக்குச் சுயாட்சி வழங்கப்பட வேண்டுமென்றுதான்
நாம் கோரிக்கையை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். சுயாட்சி
என்பது பிரிவினை அல்ல சுயாட்சி பெற்றுள்ள நாடுகளில்
பிரிவினை வாதம் கிளம்புவதில்லை. அமெரிக்கா போன்ற பெரிய
ராஜ்யங்களில் கூட சுயாட்சித் தத்துவம் இருப்பதனால் அந்த
நாடுகளில் பிரிவினை எழவில்லை. 5 ராஜ்யங்களில் சேர்ந்து ஒரு
மத்திய அரசோடு சில ராஜ்யங்களில் தொடர்புகொண்டு
அமெரிக்கா என்ற நாடாக இருந்து வருகிறது. ஜார் ஆட்சி
செய்த காலத்தில் ரஷ்யாவில் பயிற்சி மொழி தடைக்கப்பட்டது.
பின்னர் சுயாட்சி வழங்கப்பட்டு இன்றையதினம் ஐ.நா. சபையில்
அங்கம் வகிக்கப்பட்டு, வலிமை மிகுந்த நாடாக ரஷ்யா விளங்கு
கிறது. சுயாட்சி என்பது பிரிவினைக்கு வித்திடுவது அல்ல.
இதற்கு யாரும் உள்நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

இங்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையிலும்,
திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தென்னக் கேள்விகளாக, இந்தியாவின்
ஒற்றுமையே முக்கியம் என்று அறிவித்திருக்கிறது. நாம்

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1972 மார்ச் 6]

யூனிட்டியை விரும்புகிறோம். ஆனால் யூனிட்பார்மிட்டியை விரும்பவில்லை. அதிகாரம் பூராவும் உதர்ப்பட்சத்திற்காரரின் உதட்டளவில் சட்டமாக வேண்டுமென்கிற நிலை இருக்கக்கூடாது என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறுகிறது. தமிழகத்தின் கலையைக் காப்பாற்றவும் தமிழகத்தின் மேன்மையை வளர்க்கவும், தமிழகத்தின் வளத்தைப் பெருக்கவுமே தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிறவி எடுத்துள்ளது என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

மத்தியிலே ஒரு யாஹ்யாகானை உருவாக்கக்கூடாது என்று மாணவர்கள் கருதுகிறார்கள். இந்த நாட்டின் மொழிகளை, கலைகளை, சிதைத்து, எல்லாம் ஒன்று, எல்லாம் ஒரே மயம், எல்லாம் ஒரே அச்சிலே வாழ்வை என்ற ரீதியில் மத்திய ஆட்சியின் நடவடிக்கைகள் இருக்கக்கூடாது என்ற மாணவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். வெடிமருந்துக்குப் பக்கத்தில் நெருப்பு வரக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தின் தனித்தன்மையைக் குலைக்கும் வகையில், தமிழ்நாட்டின் கலையைச் சிதைக்கும் வகையில் இந்த நாட்டின் பட்டாளம் மட்டுமல்ல—உலக எல்லரசுகளின் பட்டாளமே திரண்டு வந்தாலும்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கடைசித் தொண்டன்கூட அந்த நடவடிக்கைகளை எதிர்த்துப் போராடத் தயங்கமாட்டான் என்பதை தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கும் ஐந்தாமபலகைகள் சில இந்த நாட்டின் பெருமையைக் குலைக்க முன்வந்தாலும், ஐக்கறிவுபெற்ற சிவன்கள்கூட இந்த நாட்டின் பாரம்பரியம் நிலைக்க வேண்டுமென்பதற்காக நிச்சயம் பாடுபடும், உழைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைச் சேர்த்தவர்கள் மொழியைக் காப்பாற்ற தீக்குளித்து, மரணத்தைத் துன்பிய பெருமை எங்கள் கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உண்டு. அதுபோல மாநில சுயாட்சிக்காகப் போராட, கழகத்தின் இளந் தலைமுறையினர் மக்கள் அணியிலே சென்று போராட முன்வருவர். கழகத்தின் இளந் தலைமுறையினர் அர்ஜுனனுக்கு முன்னர் அபிமன்யு முந்திக் கொண்டது போல மாநில சுயாட்சிக்காக தங்களுடைய இன்னுயிரை நீப்பதற்குக் கூட தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். போராட்ட அறிவிப்பு

1972 மார்ச் 6] [திரு. கா. காளிமுத்து]

என்றைக்கு, என்றைக்கு என்று எங்கள் தானைத் தலைவரை, எங்கள் கழகத் தலைவரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையை தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மீதே சிறந்த முறையிலே இந்த மன்றத்திலே எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பாராட்டக்கூடிய வகையிலே வைத்து, மற்ற கட்சிகளோடு சேர்ந்தவர்களும் பாராட்டும் அளவுக்கு நல்ல முறையில் பேரவை முன் வைத்துள்ளார்கள். அந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று உரையாற்ற முன்வருகிறேன்.

பொதுவாக இருபதாண்டுக் காலமாக தமிழகத்திலே பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வந்தது. பட்ஜெட் வரும் போதெல்லாம், முதலமைச்சர் என்ன வசி போடுவாரோ, என்னென்ன வரிகளைக் கட்ட வேண்டியிருக்குமோ என்று ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் அஞ்சுவார்கள். இவ்வளவு வரி கட்டியாக வேண்டுமே என்று மிகவும் வேதனைப்படுவார்கள். இவையெல்லாம் பலருக்குத் தெரியும். அந்த நிலை இதை நாட்டு நலனைக் கோடி மக்களும் அறிவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அப்படி இல்லை. இந்தியத் துணைக் கண்டக்ட்சுலேயே இத்தகைய ஒரு பிசுதியான வரவைக்கொண்ட உபரி பட்ஜெட்டை வேறு எந்த மாநிலமும் சமர்ப்பித்ததே இல்லை. இந்த நிதிநிலையினைக் கண்டு எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 2.49 கோடி ரூபாய் மிச்சம் காட்டி அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் புதிய வரிகள் ஏதுவும் போடப்படவில்லை. அரசு அலுவலர்சனங்களும் சிறந்த முறையில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் சொல்லவேண்டிய தமிழகத்தில் விவசாயத்தை முதல் இடத்தில் வைத்திருக்கிறோம். நல்ல முறையில் கவனம்செலுத்தி வருகிறோம். சிறப்பான முறையில் இந்தப் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்து, பள்ளிகளில் எல்லாம் வள்ளுவர் வாசகத்தைப் பொறித்துள்ளார்.

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்] [1972 மார்ச் 6]

எல்லா சுற்றுலா மாளிகைகளிலும் வள்ளுவர் படத்தை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளார். வள்ளுவர் வாக்கின்படி தமிழக அரசு அமைய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான்,

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேராதியல்வது நாடு”

என்ற குறட்பாவை எழுதி, அவ்வாறே அரசும் அமைய பாடு பட்டு வருகிறார்.

முதலாவதாக, பசி நீங்கிட வேண்டுமென்கிற அடிப்படையில் பசுமைப் புரட்சிக்கு எந்த எந்த வகையில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமோ, அந்த வகையில் ஒத்துழைப்புத் தந்து வருகிறது இந்த அரசு. முதலில் பசி நீங்கிட வேண்டும்.

பசி நீங்கின பின்னர், பிணி நீங்குவதற்கு நல்வாழ்வுத் துறை மூலமாக நல்ல பல திட்டங்களைத்தீட்டி நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். தற்போது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் நடைபெற்று வரும் மருந்தகங்களை அரசே ஏற்றுக்கொள்வதென முடிவு எடுத்துள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிதிவசதி பற்றாக்குறை காரணமாக மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல பல மருந்துவப் பணிகளைச் செய்திட இயலாத காரணத்தினால், அரசே ஏற்று நடத்தி, மக்களின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்த வகை செய்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்மூலம் நடைபெற்று வரும் மருந்தகங்களை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் தொத்து வியாதிகள் எங்கே காணப்பட்டாலும் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்து, ஆரம்பத்திலேயே பரவ விடாமல் தடுத்து விடுகிறது. கோவை மாவட்டத்தில் பிளேன் நோய் வந்தபோது அங்கு சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் அங்கே முகாமிட்டு, தேவையான மருந்துகளை உடனுக்குடன் விநியோகித்து நோயைக் கட்டுப்படுத்தினர். நோய்க்குத் தேவையான மருந்து இந்நாட்டில் கிடைக்காதிருந்த நேரத்திலும், வெளிநாடுகளிலிருந்து விமானம் மூலம் வரவழித்து பாதிக்கப் பட்ட மக்களுக்கு வழங்கி நோயைக் குணப்படுத்தினர். ஆகவே, பிணி நீங்கவும் இந்த அரசு நல்ல முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 6] [திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

பிணிக்கு அடுத்தபடியாக பகை நீங்க வேண்டும். பகை நீங்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நாங்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் ஆத்திரப்பட்டார்கள். அப்போது உங்கள் மனம் வேதனைப் படுவதைப்போலத்தான் எங்களைப்பற்றி நீங்கள் பேசும்போதும் எங்கள் மனமும் வேதனைப்படும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் பல இடங்களில், பல நேரங்களில் எங்கள் மனம் வேதனைப்படக்கூடிய வகையில் பேசுகிறீர்கள், நாங்கள் பொறுத்துக்கொள்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த நேரத்திலும், நாவலர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த நேரத்திலும், 'எதிர்க் கட்சித் தலைவர்' இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஓர் முன் உதாரணமாக விளங்கினார்கள். அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவிக்கு ஒரு புதிய பாரம்பரியத்தை உண்டாக்கினார்கள்.

இந்த மன்றத்திலே எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவராக அம்மையார் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் சட்டம் படித்தவர். எப்போதும் நான் அவருடைய பேச்சை ஆர்வத்தோடு கேட்பவன். என்னுடைய ஊரில் ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடந்தது. அந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் அம்மையார் பேசுவதாக இருந்தது. நான் அவருடைய பேச்சைக் கேட்பதற்காக சென்னையிலிருந்து சாரை எடுத்துக்கொண்டு ஊருக்குச் சென்றேன். நாலரைக் கோடி மக்களின் தலைவன், எங்களுடைய இதயத் தலைவன், எங்களுடைய தானைத் தலைவன்—அவரைப்பற்றி எங்களுடைய இதயம் விம்முகின்ற வகையில் அந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசப்பட்டது. 'இந்நாட்டின் முதலமைச்சர் அமெரிக்கா நாட்டுக்குச் சென்றார். வியாதி வந்தது என்றால், வியாதி வந்துவிட்டால் குடியா முழுகிவிடும்?' என்று கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு வேதனைப்பட்டேன். என்னைப்போலவே பல கழகத் தோழர்களும் இந்த சொற்களைக் கேட்டு துடித்தனர். ஒரு நாட்டின் முதலமைச்சரைப்பற்றிக் குறைகூற வேண்டுமென்றால், அம்மையார் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் பேசுகையில், 'அங்கே சென்றவர்கள் தங்கமும் வைரமும் கொண்டு வருகிறார்கள்' என்று கூறினார்.

[1972 மார்ச் 6]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, என்னவோ, எங்கேயோ, நான் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசியதாகவும், அதை அவர் கேட்டதாகவும் சொல்கிறார். அவர் இப்போது பேசுவது உண்மை என்று எப்படி நம்புவது? அதற்கு என்ன ஆதாரம்? மக்கள் மத்தியிலே பரவலாக இப்படிப்பட்ட வதந்திகள் இருப்பதாக பொதுமேடையில் பேசப்பட்டது. நீங்கள் எவ்வளவோ பேசினீர்கள். ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர் பேசும் போது பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை விட்டுவிட்டு, இங்கே வந்து, இப்படிப் பேசினார்கள், அப்படிப் பேசினார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு போவது நல்லது அல்ல. வேண்டுமானால் அடுத்த மேடை ஒன்று போட்டு விளாசுங்களேன். யார் வேண்டாமென்றது? எங்கள் கட்சியின் லட்சியங்களை எடுத்துச்சொல்கிற நேரத்தில் மக்கள் மத்தியில் பரவியிருக்கின்ற வதந்திகளை எடுத்துச்சொல்லி, இப்படிப்பட்ட வதந்திகள் உலவுகின்றனவே, இது சரியா என்றுதான் கேட்பார்கள். அப்படிப் பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு. எங்கள் கட்சியை வளர்க்க மக்கள் மத்தியில் உலவும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுகிறோம். அதற்காக உறுப்பினர் அவர்கள் சட்ட சபையில், 'நான் ஒரு கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன், இப்படிப் பேசினார்கள், கண்ணீர் விட்டேன்' என்று சொல்வதற்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்திலே வதந்தியைப் பேசினேன் என்று சொன்னார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து முதலமைச்சர் தங்கம், வைரம் எடுத்து வந்தார் என்று சொன்னது வதந்தியாகப் பேசினார்களா அல்லது அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்கள் பேசினார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல நான் தயாராக இருக்கிறேன். மேலையிலே இதற்கு அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். இந்தச் சபையிலே சொல்லவில்லை, மேலையிலே மட்டும் சொன்னதால் எங்களுடைய உரிமை பறிக்கப்படுகிறது. இந்த அவையில் சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. செய்தி தாளில் எல்லாம் இது பற்றி வந்திருக்கிறது.

1972 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் மேலவையிலே பதில் சொல்லியது உரிமையைப் பறிக்கக்கூடியதாகும் என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சனை அங்கே வந்தபோது அது தொடர்பாகப் பதில் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. இங்கே அதுபற்றி வரவில்லை, ஆகவே இங்கே சொல்லவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் வதந்தி என்று சொன்னார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து தங்கமும் வைரமும் கொண்டுவருவது என்றால் எங்கெங்கெல்லாம் சோதனை போடுவார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். வதந்திகளை எந்த அளவுக்குப் பேசலாம், பேசக்கூடாது என்று ஒரு வரையறை இருக்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசவில்லையா என்று கேட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படிப் பேசவில்லை. வெளிநாடுகளுக்கு அப்பொழுது இருந்த அமைச்சர்கள் எத்தனையோ முறைகள் சென்று வந்திருக்கிறார்கள், அப்பொழுது எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அப்படிப் பேசவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் அந்தஸ்து உள்ளவர்கள், வெளிநாடுகள் செல்லலாம். நாங்கள் சாதாரணமானவர்கள் வெளிநாட்டிற்குச் சென்றால் வைரம், தங்கம் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்வது உங்களுக்குச் சுலபமாக இருக்கிறது. நன்றாகப் பேசங்கள், இப்பொழுது அல்ல, 67-லேயும் பேசினீர்கள். ஆனால் அதை நம்பி மக்கள் உங்கள் பக்கம் வந்து விடவில்லை. நீங்கள் அப்படிப் பேசிக் கொண்டே போகிறீர்கள், அதனால் நீங்கள் வளரப்போவதில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், சார். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது மேலவையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இங்கே சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். மேலவையிலே பொறுப்பாகச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வது சரிதானா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மேலவையில் பொறுப்பில்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக, 'Lower House representing the direct representatives of the people must have priority' என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே பார்லிமெண்டரி முறையில் அதற்குள்ள பொறுப்பையும் உரிமையையும் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 6]

நிங்கள் அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாமே என்று தான் சொன்னேன். அன்றைக்கு நாங்கள் அப்படிச் சொல்ல வில்லை என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு அப்படி வதந்தி வரவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு வருகிறது என்றால் அதைப் பார்த்து திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள், பொதுவாக எல்லாக்கட்சிகளும் வதந்திகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள். சாதாரணமாக எல்லா அரசியல் கட்சிகளிலும் அது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்றால் ஏன் மேலவையில் சொல்லியிருக்க வேண்டும். வதந்தி உங்கள் காதுக்கு வந்துதானே மேலவையிலே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அது அரசியல் கட்சிகள் சாதாரணமாக கொண்டுள்ள பழக்கம்தான் என்பதை முதல் அமைச்சரவர்களும் தெரிந்து இருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ரூல் 82 ஸ்டேட்மெண்ட் என்று இருக்கிறது. அதன்கீழ் மேலவையில் கொடுக்கவில்லை. அப்படி மேலவையிலே கொடுத்திருந்தால் சட்டசபையிலே கொடுக்காமல் மேலவையிலே ஏன் கொடுத்தார்கள் என்று கேட்கலாம். நியாயமான கேள்வி. அங்கே தொடர்பாக பேச்சு வந்ததால் நான் பதிலளித்தேன். இங்கே அது தொடர்பாக பேச்சில்லை அதனால் சொல்லவில்லை. வதந்திகளை வைத்துக்கொண்டு பேசி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் வதந்திகளை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் பிழைப்பு நடத்தவேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : அம்மையார் அவர்கள், அங்கே வந்து பேச்சைக் கேட்டார்களா, இல்லையா என்று கேட்டார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மிக அடக்கத்தோடு பேசும் பொழுது நாங்கள் எங்களுக்குள்ள பண்போடு அதை மதித்து நாங்கள் தவறான வார்த்தைகளைச் சொல்வதில்லை என்றார்கள். அம்மையார் அவர்கள் அதை மட்டும் சொல்லவில்லை. மற்றொரு செய்தியையும் சொன்னார்கள். நாங்கள் மிகவும் வேதனைப் பட்டோம். நான் அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. உடனே போலீஸ்காரரைக் கூப்பிட்டு நாங்கள், பொறுப்பு உள்ள அங்கத்தினர் இப்படியெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். உடனடியாகத் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லியது மட்டுமல்ல . . .

1972 மார்ச் 6]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மேலும் மேலும் அவர்கள் அதைச் சொல்லிக்கொண்டு போகிறார்கள். முதலில் அவர் வந்திருந்தாரா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும், மேலும் சுருக்கெழுத்து எடுத்ததை என்னிடம் காட்டியிருக்க வேண்டும் . .

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : அதற்குப் பிறகு நாங்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாகக் கட்சித் தோழர்களுடன் மிக வேதனையோடு . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாங்கள் கூட்டத்தில் நான் வரம் கடத்தி வந்தேன் என்ற வதந்தியின் அடிப்படையை நம்பிப் பேசியதை ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மக்களிடம் பேசப்படுகிற வதந்திகளைத்தான் நாங்கள் பேசுகிறோம். சுருக்கெழுத்தாளர் எழுதியதை என்னிடம் காட்டியிருக்கவேண்டும். உறுதி செய்து கொள்ளவேண்டும். நாங்களும் சட்டம் படித்தவர்கள்தான். எங்களுக்குச் சட்டத்தின் சந்துபொந்துகள் தெரியும். லிங்கன் சிலை வரவில்லையே என்று பேசப்படுகிறது. வலதுசாரிக் கட்சித் தலைவர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறியது எல்லாம் செய்தித் தாள்களில் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கல்யாணசுந்தரம் அவர்களை துணைக்கு அழைக்கவேண்டாம். அவர்கள் எது வரையிலும் உங்களுடன் வருவார் என்பது எனக்கும் தெரியும். அவர்களும் நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள், அதுவும் எங்களுக்குத் தெரியும். சட்டத்தின் சந்துபொந்து எல்லாம் தெரியும் என்று சொன்னார்கள். நான் வரம் கடத்திவந்தேன் என்ற அடிப்படையிலேதான் அவர்கள் பேசினார்களா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வதந்தி வந்தது என்று சொன்னேன். அதை ஏன் மறுக்கக்கூடாது என்று கேட்டேன். வதந்திகள் வருகின்றன. இந்த விட்டிலே பணம் எடுத்தார்கள், அந்த விட்டிலே பணம் எடுத்தார்கள். என்றெல்லாம் வதந்திகள் வருகின்றன. இப்படி வருவதால் மக்களிடத்திலே உங்களுக்குள்ள நம்பிக்கையை குறைத்துவிடும் என்றுதான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்களை சிம்ஸன் முதலாளிக்கும் கருணாநிதிக்கும் அடிமை என்று அறிக்கை விட்டார்கள், அதை மறுத்து அம்மையார் அவர்கள்

[1972 மார்ச் 6]

அறிக்கை விட்டார்கள். அம்மையார் அவர்கள் மறுப்பு அறிக்கை விடுத்தும் என்ன வந்தது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: குசேலர் விட்ட அறிக்கைக்கு மறுப்புக் கொடுத்திருந்தேன், என்ன பிரயோஜனம், மீண்டும் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். மக்கள் மன்றம் கவனித்துக் கொள்ளும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆக, குசேலர் பானியையே நீங்களும் கைக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். மக்கள் மன்றம் தீர்ப்பு அளிக்கும் என்று சொல்கிறீர்கள். இரண்டு முறைகள் மக்கள் மன்றம் தீர்ப்பு அளித்துவிட்டது. மூன்றாவது முறை உங்களுக்குப் படுமோசமாகத் தீர்ப்பு அளிக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: குசேலர் மட்டுமல்ல. எல்லாக் கட்சிகளிலுமே அப்படிப்பட்டவர்கள் இருப்பார்கள். இங்கே பேசிய ஒரு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒன்றைக் கோடி ரூபாய் என்று சொல்லி புகார் கிளப்பி இருக்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பாலசுந்தரம் அவர்கள் புகார் கிளப்பியதாகச் சொன்னார்கள். என்ன புகார் சொன்னார்கள்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீங்கள் அப்பொழுது இல்லை. இருந்தால் தெரிந்திருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன என்று சொல்லுங்கள். நானும் அப்பொழுது சட்டசபையிலே இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் காமராஜ் ஹைதராபாத் பாங்கில் ஒன்றைக் கோடி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள் . . .

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, on a point of order. A certain allegation was made and it was duly expunged by the Chair. So, is it proper to request the hon. Member to repeat the allegation.

MR. SPEAKER: It is quite now. A remark has been expunged but discussion has ensued and there may be another ruling. The hon. Member has made certain allegation. . . .

1972 மார்ச் 6]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Are you going to allow the allegation to be made again?

MR. SPEAKER : I do not know whether it is going to be an allegation or not

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I have raised a point of order and I have got a right to get a ruling from the Chair.

MR. SPEAKER : You have got the right to raise the point of order.

அம்மையார் அவர்கள் ஒன்றரைக் கோடி என்று சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள் என்று கேட்டேன். சபையிலே நான் இல்லை என்பதால் கேட்டேன். அவர்கள் சொல்வதிலே ஒன்றும் ஆபத்து இல்லை. சொல்லலாம். அதைப் பேசக்கூடாது என்பது நிரந்தரமான தீர்ப்பு அல்ல. இன்னொரு சபாநாயகர் வேறொரு தீர்ப்புகூட வழங்கலாம். அதனால் இன்னொரு உறுப்பினர் பேசுகிறார் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதை எப்படித் தடுக்க முடியும்? நான் இப்பொழுது கேட்பது, முதலமைச்சரவர்களோடு நீங்கள் விவாதம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் காமராஜருக்கு ஹைதராபாத் பாங்கில் இருப்பதாக ஒருவர் குற்றம் சாட்டினார் என்று சொன்னார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : பாயிரிண்ட் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளேஷன், சார். இந்த ரூலிங் டெபுடி ஸ்பீக்கர் கொடுத்து எக்ஸ்பஞ்ச் ஆகிவிட்டது. அதற்கு 'காண்ட்ரரி'யாக மறுபடியும் ரூலிங் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதுமுறையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு பெரிய தலைவரைப்பற்றிய விஷயம். இங்கு நடைபெறும் விவாதங்களுக்கு விளக்கத்திற்காகத்தான் பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். வேறொரு விவாதத்தில் பேசுகிறோம். காமராஜர் ஹைதராபாத் பாங்கில் ஒன்றரைக் கோடி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று ஒரு நபர் சொன்னார் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, சிறு மாற்றம். திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லாததையும்கூட அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னது, ஒன்றரைக் கோடி.

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1972 மார்ச் 6]

ரூபாய் பாங்கில் போட்டு இருப்பதாக சுவரொட்டிகள் ஒட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். போட்டிருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் திரித்துச் சொல்கிறார்கள். பாலசுந்தரம் சொன்னதெல்லாம் ஹைதராபாத் பாங்கில் காமராஜர் ஒன்றரைக் கோடி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டிருந்தது என்றுதான் சொன்னார்கள். அதைப்போல முத்துராமலிங்கத்தேவர் கட்சியினர் காமராஜருக்கும் கள்ளநோட்டுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு என்று சொன்னார்கள் என்று தான் சொன்னாரே தவிர அவர் சொன்னதாகச் சொல்லவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: The same allegation is brought in again deliberately after the Chair has ruled that the hon. Member must prove his allegation.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், ஒரு ரூலிங் கொடுத்தால் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : வேறொரு வழியாக மறுபடியும். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன், மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஏன் ஆத்திரப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஆத்திரப்படாமல் பொறுமையோடுதான் இருக்கிறோம். இல்லையென்றால் வெளியே போயிருந்திருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடப்பது கண்டனத்திற்குரியது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார். நான் கிளப்பிய பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்னவென்றால், டெபுடி ஸ்பீக்கர் அவர்கள்—நான் அந்த மெரிட்டிற்குள்ளே போகவில்லை—வெளியே உள்ள முக்கியமான தலைவரைப்பற்றி இங்கு பேசிய உறுப்பினர் தெரிவித்து அதன்பேரில் சில விவாதங்கள் ஏற்பட்டபின் அதற்குப் பிறகு நாவலர் அவர்கள் சில விளக்கங்களைச் சொல்லி, வெளியிலே இருப்பவர்கள்மீது குற்றம் சொல்ல வேண்டுமானால் ஆதார பூர்வமாகச் சொல்லி முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்ற நிலையிருந்தால் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது

1972 மார்ச் 6] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

முடிந்தபிறகு இறுதியிலே உதவி சபாநாயகரவர்கள் இந்த அல்லிகேஷன் சம்பந்தமாகவும், அதைத் தொடர்ந்து பலர் பேசிய விஷயங்களும் எகஸ்பஞ்ச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் சம்பந்தமாக உதவி சபாநாயகரவர் ஒரு ரூலிங் கொடுத்தபிறகு, அந்த ரூலிங் இப்பொழுது இருக்கிறதா? அல்லது வேறு ஒரு ரூலிங் நீங்கள் கொடுக்கப் போகிறீர்களா என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்னவென்றால் அதே விஷயத்தை மறுபடியும் எழுப்புவது 'அவுட் ஆஃப் ஆர்டர்' என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த விவாதம் எழும்பவில்லை. அந்த விவாதத்தில் ஒரு தொடர்பான விவாதத்தை அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வேறு சபாநாயகர் வேறு ரூலிங் கூட கொடுக்கலாம். நான் அந்த நேரத்தில் இருந்திருந்தால் அந்த மாதிரி ரூலிங் கொடுத்திருக்க மாட்டேன். சபாநாயகர் ரூலிங் கொடுத்தது தவறு என்பது அல்ல. இன்னொரு ரூலிங் கொடுப்பது இன்னொருவரின் அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் கொஞ்சம் அமைதியாக யோசித்தால் காமராஜர் ஹைதராபாத் பேங்கில் ஒன்றரைக் கோடி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பாலசுந்தரம் பேசியிருந்தார் என்றால் அப்படிப் பேசக்கூட உரிமை உண்டு. அதைக் கூட நான் மறுக்கவில்லை. வெளியிலே இருப்பவர்களைப்பற்றியே பேசக்கூடாது, உள்ளே இருப்பவர்களைப் பற்றி மட்டும்தான் பேச வேண்டுமென்பதுகூட அல்ல. ஆனால் அப்படிப் பேசினால் ஆதாரத்தோடு பேச வேண்டும், அவதூறுகப் பேசக்கூடாது. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொல்லியது போல் அல்லிகேஷன் என்றால் ஆதாரத்தோடு பேச வேண்டும். காமராஜரைப்பற்றியே பேசக்கூடாது என்பது அல்ல, கடவுளைப் பற்றியே பேசுகிறோம். உறுப்பினர்களைப்பற்றி மட்டும்தான் பேசலாம் என்றால் நான் இந்த சபாநாயகர் பொறுப்பை வகிக்கும் வரையிலும் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை. ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஆதாரத் தோடு இருந்தால் சொல்லலாம். இல்லையென்றால் உரிமையைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வதாக ஆகும்.

திரு. பாலசுந்தரம் சொன்னது தண்பர் விராசாமி சொல்லியதைப் போல சொல்லியிருந்தால், நான் அப்பொழுது இங்கு இருந்திருந்தால், அந்தத் தீர்ப்பானது—ஒன்றரை கோடி ரூபாய் போட்டிருப்பதாக உள்ள போஸ்டர்களுக்கு ஆதாரமிருந்தால் அது சட்டசபை நிகழ்ச்சியிலே இருக்க வேண்டிய ஒன்றே தவிர அந்த அல்லிகேஷன் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒருநாளும் தீர்ப்பாக இருந்திருக்காது. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம், நாம் பொது வாழ்க்கையிலே இருக்கிறோம், விவாதங்களைப் பேச உரிமையிருக்கிறது என்ற முறையிலே பாங்லே போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது வேண்டுமானால் ஆட்சேபணைக்குரியதாக இருந்திருக்கலாமே தவிர போஸ்டரிலே போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை நிரூபிக்கக்கூடிய நிலையிருந்தால் அது சட்டசபை நிகழ்ச்சியிலேயிருந்து நீக்கப்பட வேண்டியதாகவோ அல்லது இங்கு இல்லாதவர்களைப்பற்றிப் பேசியதாகவோ ஆகாது. தலைவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். சாஜாஜி அவர்களைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள், காமராஜர் அவர்களைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அவர்களின் பிரதிநிதிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள். பொது விஷயங்களைப்பற்றித்தான் பேசுகிறோமே தவிர தனி விஷயத்தை, குடும்ப விவகாரங்களைப்பற்றிய விவகாரம் அல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை அந்த அளவிலே இருக்கிறதே தவிர நான் பழைய விவாதத்திற்குள் செல்லவில்லை.

சீனிவாசன் பேசினார்கள், அதைத் தொடர்ந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள், அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள். இது அம்மையார் அவர்களால் எழுந்த பிரச்சனையே தவிர, ஹைதராபாத் பாங்கைப்பற்றி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் எழுந்த பிரச்சனை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : On a point of Order, Sir. I invite the attention of the hon. Speaker to Rule 235 of our Assembly Rules which says as follows :—

2. " If the Speaker is of opinion that a word or words has or have been used in debate which is or are defamatory or indecent, or unparliamentary or undignified or grossly irregular he may, in his discretion, order that such word or words be expunged from

1972 மார்ச் 6]. [Thiru R. Ponnappa Nadar]

the official report of the proceedings of the House, and all consequential alterations made [in such report and make an announcement in the Assembly of the fact of his having made such order."

இந்த விதிமுறைப்படி தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதை மறைமுகமாக அல்லது இன்னொருவிதமாக இங்கே கொண்டு வருவது பொருத்தமல்ல. அதிலும், குறிப்பாக, இம்மாதிரி கூறுவது என்றால் வேறு வழியாக முன்பு எக்ஸ்பஞ்ச் செய்ததை மறுமுறையும் இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டுவர இது ஒரு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே இந்த நடவடிக்கை ஒழுங்கானது அல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இத்தகைய முறைகவிருந்தால் எதிர்க்கட்சியாகிய எங்களைப் போன்றவர்கள் இயங்க முடியாது. நாங்கள் 'அப்போசிஷன' இருக்க வழியில்லாத நிலையிலே இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தினால் நாங்கள் இந்த அவையை விட்டு வெளியேறுகிறோம் என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[காங்கிரஸ் (அமைப்பு) கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்.]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறுக்கீடுகள் எழுந்து, அதன் தொடர்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஏற்கனவே நடவடிக்கைக் குறிப்பிவிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு வார்த்தையை அவர்களேதான் தொடக்கத்திலே பயன்படுத்தி அவர்கள் அந்த வார்த்தையை முழு வாக்கிய வடிவோடு சொல்லாத காரணத்தால் நான் அதைப்பற்றி விவரம் கேட்டு, உடனே நடவடிக்கைக் குறிப்பிலேயிருந்து எடுக்கப்பட்ட வாக்கியங்களையும் இன்னும் இரண்டொரு வாக்கியங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்கள், மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் மீது ஏற்கனவே எப்பொழுதோ பரப்பப்பட்ட ஒரு வதந்தியைப் பற்றிய சுவரொட்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை இது போன்ற வதந்திகள், அவச்சொற்கள், அவதூறுகள், அபரண்டங்கள், மாக, கலகங்கள் இவற்றை எல்லாம் தாங்கித் தாங்கிப் பழக்கப்பட்டது. அந்தக் காரணத்தால் அவர்கள் எவ்வளவு

பேசினாலும் அவர்களுக்கு ஒருமுறை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு அமைதியாக இருந்து விடுவது முறையாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பதிலுக்குப் பதில் எதிர்க்கட்சியின் வாதங்களையோ, இதுபோன்ற சுவரொட்டி சம்பவங்களையோ எடுத்துக் கூறிக் கொண்டிருப்பது முறையல்ல என்ற காரணத்தால் திரு. பால சுந்தரம் பேசியதை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்து விடலாம் என்று அவை முன்னவர் நாவலர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கேற்ப துணைத் தலைவர் அவர்களும் அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். அது சட்டப்படி சரியா இல்லையா என்ற விவாதத்தைத் தொடங்கி தீர்ப்புக் கூறவேண்டிய முழுப் பொறுப்பும், மாபெரும் அதிகாரமும் அவைத் தலைவருக்கு இருக்கிறது என்பதை மறக்கவில்லை என்றாலும் தங்களால் நாங்கள் கொண்டிருக்கும் மரியாதை எள்ளளவும் குறையவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவது போல் இந்தத் தீர்ப்பு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேரையும் காக்க வேண்டிய கடமை அவைத் தலைவருக்கு இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டும் அதே நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள், அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் எவ்வளவு கூறினாலும், அதற்குத் தொடர்பு இல்லாத, ஆதாரம் இல்லாத விஷயத்தை அவர்கள் மீது சொல்லுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் 'ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய்.' என்று ஆரம்பித்த அந்தத் தொடரிலிருந்து அதன் தொடர்பாக எழுந்த வாதங்கள் எல்லாம் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: அப்படி இருந்தால் அவர்கள் வெளி நடப்புச் செய்ததும் பத்திரிக்கையில் வரக்கூடாது. அந்த வெளி நடப்பும் பத்திரிக்கையில் வராமல் செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்போதும் பெருந்தன்மை மிக்கவர்கள். சபையின் பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் என்னுடைய பொறுப்புக் களைத்தான் சொன்னேன். துணைத் தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்புச் சொன்னபிறகு பின்னால் அதே பிரச்சினை எழுகின்ற நேரத்தில் என்

1972 மார்ச் 6]

[பேரவைத் தலைவர்]

ஊடைய தீர்ப்பைச் சொல்லாமல் விட்டால் ஏதோ திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணியதுபோல் சட்டமன்றத்தில் எல்லாவற்றையும் எகஸ்பஞ்ச் பண்ணிவிடலாம் என்ற நிலை அல்ல. இந்த விவாதத்தின் தொடர்பாக அதற்கான உரிமைகள் உண்டு. ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளியே நடப்பதைப் பற்றியும் பேசலாம் என்ற முறையிலேதான் என்னுடைய தீர்ப்பாகச் சொன்னேன்.

தற்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத் திற்குப் பிறகு. முதலில் இருந்து, இந்தக் குற்றச்சாட்டு தொடங்கிய திலிருந்து எழுந்த விவாதங்கள், இதன் தொடர்பாக வாக் அவுட் பண்ணினார்கள் என்பது வரை இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன். திரு. சினிவாசன் பேச்சிலிருந்து தொடங்கிய எல்லா விவாதங்களும் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன்.*

பேரவையின் அலுவல்கள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

44. Notification issued with G.O. Ms. No. 381, Agriculture, dated the 3rd February 1971, in regard to an amendment to the rules for the regulation of hunting, shooting and fishing and to prohibit the poisoning of water and the setting up of traps or snares within the limits of all reserved forests situated in Tamil Nadu. [Laid on the Table of the House under section 64-A of the Tamil Nadu Forest Act, 1882 (Tamil Nadu Act V of 1882).]

* 7-3-1972-ம் நாளன்று இவை அனைத்தும் நடவடிக்கைக் குறிப்பின் பகுதியாக இருக்கும் என மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் ஆணையிடப்பட்டது. -